1

Svetlo svieti v tmách

1 Už od večnosti jestvovalo Slovo, ktoré bolo u Boha, a to Slovo bol Boh sám. 2-3 On, toto Slovo, stvoril všetko, čo jestvuje, a niet ničoho, čo by On nebol stvoril. 4 On je zdrojom všetkého života a svetlom pre každého človeka. 5 To svetlo prekonáva temnotu sveta a tá temnota ho nikdy nepohltí. 6 Boh poslal muža, ktorý sa volal Ján, 7 aby svedčil ľuďom, že Ježiš je tým pravým svetlom, aby všetci uverili v neho. 8 Ján sám nebol tým svetlom, jeho poslaním bolo iba upozorniť naň. 9 Tým pravým svetlom, ktoré žiari každému človeku, bol Ježiš. 10 Prišiel na svet, ktorý vznikol jeho prostredníctvom, ale svet ho nepoznal. 11 Prišiel k ľuďom, ktorých miloval, no tí ho neprijali. 12 Ale všetkým, ktorí ho prijali a uverili v neho, dal právo stať sa Božími deťmi. A všetci tí, ktorí tomu veria, stali sa členmi Božej rodiny 13 nie telesným narodením ani ľudským úsilím, ale Božím pôsobením. 14 Večné Slovo sa stalo človekom, ktorý žil medzi nami tu, na zemi, a bol plný odpúšťajúcej lásky a pravdy. Niektorí z nás videli jeho slávu -- slávu jediného Syna nebeského Otca.

Ján Krstiteľ

15 Ján Krstiteľ vydával o ňom zástupom jasné svedectvo: To je ten, ktorý prichádza po mne, ale je omnoho významnejší a bol dávno predo mnou.

16 Z jeho bohatstva sme všetci prijímali dar za darom. 17 Lebo Mojžiš nám priniesol iba zákon s jeho prísnymi požiadavkami a neľútostnou spravodlivosťou, ale v Ježišovi nám Boh daroval odpúšťajúcu lásku. 18 Boha nikto z ľudí nevidel. Iba jeho jediný Syn, ktorý je stále s ním, nám ho umožnil poznať.

Ján ohlasuje príchod Mesiáša

19 Z Jeruzalema prišli za Jánom Krstiteľom židovskí kňazi a chrámoví služobníci s otázkou, či on je ten očakávaný Mesiáš -- Boží Syn, izraelský kráľ. 20 Nie, nie som Mesiáš, povedal im otvorene. 21 A kto teda si? spýtali sa ho znova. Si prorok Eliáš? -- Nie som, odpovedal. 22 Tak povedz, kto si. Musíme o tebe podať správu tým, ktorí nás poslali. Za koho sa pokladáš? 23 Som iba hlas, ktorý volá na púšti, ako to predpovedal prorok Izaiáš:Pripravte sa na Pánov príchod! 24 Tí, ktorých poslali farizeji, 25 sa ho spýtali: Ak nie si Mesiáš ani Eliáš, ani prorok, tak akým právom krstíš? 26 Ján im odpovedal: Ja vás krstím iba vodou, ale uprostred zástupu stojí ten, koho ešte nepoznáte. 27 Jemu nie som hodný ani len rozviazať remienok na obuvi.

Boží Baránok

28 To sa stalo v Betánii, na druhej strane Jordánu, kde Ján krstil. 29 Na druhý deň Ján videl Ježiša, ako ide k nemu, a povedal: Pozrite, Boží Baránok, ktorý na seba berie hriechy celého sveta. 30 Jeho som mal na mysli, keď som vám včera povedal, že za mnou ide omnoho významnejší muž, ktorý bol dávno predo mnou. 31 Keď som bol poverený, aby som krstil a pripravoval izraelský národ na Mesiášov príchod, ešte som nevedel, kto to je. 32 Ale Boh mi povedal:Dávaj pozor! Na koho pri krste zostúpi môj Duch a zostane na ňom, to je ten, 33 ktorý vás bude krstiť Duchom Svätým. 34 Potom som videl, ako sa Boží Duch v podobe holubice znáša z neba na Ježiša. Do tej chvíle som ho nepoznal, ale pretože sa to na ňom vyplnilo, vydávam svedectvo, že je to Boží Syn.

Prví Ježišovi učeníci

35 Na druhý deň stál Ján pri Jordáne s dvoma zo svojich učeníkov. 36 Tu opäť videl Ježiša, ako ide okolo, a zvolal: Pozrite, to je Boží Baránok! 37 Keď to Jánovi učeníci počuli, pobrali sa za Ježišom. 38 Po chvíli sa Ježiš obrátil a videl, že idú za ním. Spýtal sa ich: 39 Čo by ste chceli? Majstre, kde bývaš? povedali. 40 Poďte a uvidíte! odpovedal im. Prijali jeho

pozvanie a zostali v ten deň uňho. Bolo okolo štvrtej popoludní. 41 Jeden z tých dvoch učeníkov bol Andrej, brat Šimona Petra. 42 Po návšteve u Ježiša vyhľadal svojho brata a povedal mu: Našli sme Mesiáša -- Krista. 43 A priviedol ho k Ježišovi. Ježiš sa naňho zahľadel a povedal: Ty si Šimon, syn Jánov. Odteraz sa budeš volať Peter, to znamená Skala.

Ježiš povoláva Filipa a Natanaela

44 Na druhý deň sa Ježiš rozhodol, že pôjde do Galiley. Stretol tam Filipa a vyzval ho, aby ho nasledoval. 45 Filip, podobne ako Andrej a Peter, pochádzal z Betsaidy. 46 Filip potom vyhľadal Natanaela a povedal mu: Našli sme toho, o ktorom písal Mojžiš a ktorého predpovedali proroci. Volá sa Ježiš a je to Jozefov syn z Nazareta. 47 Môže niečo dobré pochádzať z Nazareta? zapochyboval Natanael. Poď a presvedč sa sám! povedal Filip. 48 Keď Ježiš uvidel Natanaela, vyhlásil: To je pravý Izraelita, v ktorom niet ľsti. 49 Odkiaľ ma poznáš? spýtal sa prekvapený Natanael. Videl som ťa pod figovníkom ešte predtým, ako ťa Filip našiel, odpovedal Ježiš. 50 Majstre, ty si Boží Syn a izraelský kráľ! zvolal Natanael. 51 Ježiš mu na to povedal: Veríš mi preto, lebo som ti povedal, že som ťa videl sedieť pod figovníkom. Uvidíš ešte väčšie veci: 52 otvorené nebo a Božích anjelov, ako vystupujú a zostupujú na mňa, Syna človeka.

2

1 V galilejskej dedine Kána sa o tri dni nato konala svadba a bola tam Ježišova matka Mária. 2 Medzi svadobnými hosťami bol aj Ježiš a jeho učeníci. 3 Matka prišla oznámiť Ježišovi, že sa minulo víno. 4 Nemôžem ti v tom pomôcť, povedal jej. Ešte nenastal môj čas konať zázraky. 5 Ale jeho matka povedala obsluhujúcim: Urobte všetko, čo vám prikáže. 6 Na chodbe stálo šesť kamenných asi stolitrových nádob, ktoré sa používali na obradné umývanie. 7 Ježiš kázal obsluhujúcim, aby ich naplnili vodou. 8 Keď to urobili, vyzval ich: Dajte z nich ochutnať starejšiemu. 9 Keď nič

netušiaci starejší ochutnal vodu, ktorú Ježiš premenil na víno, dal si zavolať ženícha 10 a povedal mu: To víno je vynikajúce. Zvyčajne sa najprv ponúka lepšie, a keď sa hostia napijú, potom prinesú horšie. Ale ty si odložil dobré víno až nakoniec. 11 V galilejskej Káne Ježiš prvý raz prejavil svoju božskú moc. A jeho učeníci v neho uverili. 12 Potom so svojou matkou, bratmi a učeníkmi strávil niekoľko dní v Kafarnaume.

Chrám nie je tržnica

13 Blížili sa židovské veľkonočné sviatky, a tak sa Ježiš pobral do Jeruzalema. 14 Na nádvorí jeruzalemského chrámu našiel predavačov obetných býkov, oviec a holubov, i zmenárnikov, ako sedia za svojimi stolmi. 15 Uplietol si z povrazov bič a vyhnal z chrámového nádvoria predavačov aj dobytok, ovce aj holuby, zmenárnikom poprevracal stoly 16 a tým, čo predávali holuby, povedal: Preč s tým! Z domu môjho Otca nerobte tržnicu. 17 V tej chvíli si učeníci spomenuli na starozákonné proroctvo: Starostlivosť o Boží dom ma spaľuje. 18 Akým právom si dovoľuješ takto konať? spytovali sa ho nahnevane židovskí vodcovia. Ak máš poverenie od Boha, dokáž to nejakým zázrakom! 19 Dobre, odpovedal im Ježiš, zborte tento chrám a ja ho za tri dni postavím. 20 Čo to vravíš? zvolali Židia. Tento chrám sa budoval celých štyridsať rokov a ty by si ho chcel postaviť za tri dni?! 21 Židia Ježišove slová nepochopili. Nehovoril totiž o chráme, ale o svojom vlastnom tele. 22 Aj učeníci tomu porozumeli až po jeho zmŕtvychvstaní a uverili aj Písmu, aj jeho slovu. 23 Cez veľkonočné sviatky vykonal Ježiš v Jeruzaleme viaceré zázraky, a tak mnohí uverili, že je naozaj Mesiáš. 24 Ježiš sa im však nezdôveroval, lebo dobre poznal ľudskú povahu, 25 a ani sa nepotreboval na nikoho spytovať. Vedel, čo sa v každom z nich skrýva.

3

1 Jedným z popredných Židov bol Nikodém, člen židovskej rady. Patril do skupiny farizejov, ktorí prísne dodržiavali všetky náboženské predpisy. 2

Raz v noci vyhľadal Ježiša a povedal mu: Majstre, vieme, že ťa poslal Boh, aby si nás vyučoval. Zázraky, ktoré konáš, sú presvedčivým dôkazom, že je s tebou Boh. 3 Ježiš mu odpovedal: Vieš, čo je najdôležitejšie? Najdôležitejšie je, aby sa človek znova narodil, lebo inak sa nestane občanom Božieho kráľovstva. 4 Znova sa narodiť v mojom veku? zvolal prekvapene Nikodém. Môže sa azda niekto vrátiť do matkinho tela a narodiť sa po druhý raz? 5 Ježiš mu vysvetľoval: Ak sa s človekom nestane zásadná zmena a ak nie je na ňom zjavný nový život z Ducha a ak sa na znamenie toho nedá pokrstiť, nemôže vstúpiť do Božieho kráľovstva. 6 Život narodený z človeka je telesný. Iba Boží Duch prebúdza duchovný život. 7 Nečuduj sa mojim slovám, že sa treba znovu narodit'. 8 Vietor vanie, kam chce. Počuješ, ako šumí, ale nevieš, odkiaľ a kam veje. Tak je to s každým, kto sa narodí z Ducha. 9 Ako sa to môže stať? spýtal sa Nikodém. 10 Ty si učiteľ židovského národa, a predsa to nechápeš? začudoval sa Ježiš. 11 Ver mi, že hovorím o tom, čo viem, a svedčím o tom, čo som videl, a predsa mi neveríš. 12 Ak neveríte, keď hovorím o pozemských veciach, ako uveríte, keď budem hovoriť o nebeských? 13 Nik z ľudí vám nemôže dať také isté svedectvo ako ja, veď som prišiel od Boha. 14 Spomínaš si, čo Izraelitom zachránilo život na púšti, keď ich ohrozovali jedovaté hady? Ako Mojžiš vyzdvihol na stĺp bronzového hada a kto sa naň pozrel s vierou, zachránil si život? Tak aj ja musím byť vyzdvihnutý na kríž. 15 Každý, kto uverí, unikne smrti a bude žiť večne. 16 Lebo tak Boh miloval svet, že dal svojho jediného Syna, aby nik, kto v neho verí, nezahynul, ale mal večný život. 17 Boh svojho Syna neposlal nato, aby svet súdil, ale aby ho zachránil. 18 Kto v neho neverí, odsudzuje sám seba, lebo odmieta milosť ponúkanú samým Bohom. 19 Osudné pre takých ľudí je, že na svet prišlo svetlo, ale oni sa nechcú vzdať tmy, lebo dúfajú, že zakryje ich viny. 20 Zlé činy koná človek potme, aby to nik nevidel. Bojí sa svetla, aby nebol odhalený. 21 Ale ten, kto sa spravuje Božou pravdou, túži po svetle, aby vedel, či sú jeho činy v súlade s Božou vôľou.

22 Potom Ježiš odišiel aj so svojimi učeníkmi z Jeruzalema a nejaký čas pobudol v Judsku, kde krstil. 23 V tom čase bol Ján Krstiteľ ešte na slobode 24 a takisto krstil v Ainone neďaleko Salimu, kde bolo hodne vody. 25 Jedného dňa sa akýsi Žid pustil do debaty s Jánovými učeníkmi o tom, kto má právo krstiť. 26 Učeníci sa obrátili na svojho učiteľa: Majstre, ten, ktorého si stretol na druhom brehu Jordánu a o ktorom si povedal, že je Mesiáš, sám krstí a všetci teraz chodia k nemu! 27 Ján im odpovedal: Boh, ktorý je v nebi, každého poveruje nejakou úlohou. Mojím poslaním je pripravovať mu cestu, aby všetci prišli k nemu. 28 Vy sami ste svedkami, že som vyhlásil:On je Bohom poslaný Mesiáš a ja mu iba pripravujem cestu. 29 Ľudia idú za tým, kto ich väčšmi priťahuje, ako nevestu priťahuje jej ženích. Ženíchovi priatelia sa radujú spolu s ním. Ja som ženíchov priateľ a jeho šťastie ma napĺňa radosťou. 30 On sa musí dostávať do popredia, ja musím ustupovať. 31 Ježiš prišiel z neba a prevyšuje nás všetkých. My ľudia pochádzame zo zeme a hovoríme len o tom, čo sme prežili na zemi. 32 On svedčí o tom, čo videl a počul v nebi. A predsa tak málo ľudí verí jeho slovám. 33 Ale kto mu uveril, potvrdil tým, že Boh je pravdivý. 34 Lebo ten, ktorého poslal Boh, vraví Božie slová. Boh mu totiž dáva Ducha v neobmedzenej miere. 35 Veď Otec miluje Syna a zveruje mu všetko. 36 Preto ten, kto verí v Syna, má večný život. Kto Syna odmieta, nedosiahne život, ale stíha ho Boží hnev.

4

Rozhovor so Samaritánkou

1 Keď sa Pán dozvedel, že sa farizeji dopočuli, ako získava a krstí viac učeníkov ako Ján -- 2 hoci Ježiš sám nekrstil, krstili jeho učeníci -- 3 opustil Judsko a opäť sa vrátil do Galiley. 4 Musel prejsť cez Samáriu. 5 Okolo poludnia došiel k Jakobovej studni pri mestečku Sichar. 6 Ježiš, unavený dlhou chôdzou, chcel si pri studni odpočinúť. 7 Sotva si sadol, prišla jedna z miestnych žien po vodu. Daj sa mi napiť! poprosil ju Ježiš. 8 Bol sám, lebo jeho učeníci odišli do mesta nakúpiť niečo na jedenie. 9 Ako

to, že žiadaš vodu odo mňa, hoci si Žid? čudovala sa žena, lebo medzi Židmi a Samaritánmi vládlo napätie. 10 Ježiš jej odpovedal: Keby si poznala nádherný dar, ktorý ti chce Boh ponúknuť, a keby si vedela, kto som, ty by si prosila mňa, aby som sa ti dal napiť živej vody. 11 Veď nemáš ani vedro, ako chceš nabrať vody z takej hlbokej studne? namietla. Odkiaľ by si vzal živú vodu? 12 Alebo si azda väčší, ako bol náš praotec Jakob, ktorý dal túto studňu vykopať? Sám z nej pil, aj jeho synovia, aj jeho dobytok. 13 Ježiš jej odpovedal: Každý, kto pije túto vodu, opäť bude smädný. 14 Ale voda, ktorú ja ponúkam, uhasí navždy smäd a stane sa prameňom, ktorý napĺňa túžbu po večnosti. 15 Pane, prosím ťa, daj mi tej vody, aby som nebola smädná a nemusela sem chodievať po vodu, poprosila žena. 16 Chod' a prived' sem svojho muža, rozkázal jej Ježiš. 17 Nemám muža, odpovedala. Pravdu vravíš, súhlasil Ježiš. 18 Vystriedala si ich päť a ani ten, s ktorým teraz žiješ, nie je tvoj muž. 19 Pane, vidím, že si prorok! prekvapene zvolala. 20 Povedz mi teda, prečo vy Židia pokladáte Jeruzalem za jediné miesto, kde sa má uctievať Boh? Naši predkovia sa od nepamäti modlievali na tomto vrchu. 21 Ježiš jej odpovedal: Ver mi, žena, blíži sa čas, keď ľudia nebudú uctievať Boha ani v Jeruzaleme, ani na tomto vrchu. 22 Vy uctievate, čo nepoznáte. My uctievame, čo poznáme, lebo Mesiáš vyjde zo Židov. 23 Prichádza však čas, ba už aj prišiel, keď nebude záležať na tom, kde sa kto modlí, ale ako sa modlí. 24 Skutoční vyznávači budú uctievať Otca v Duchu a pravde. O takých vyznávačov Otcovi ide. Boh je Duch a tí, čo ho vzývajú, musia mať jeho ducha a žiť v jeho pravde. 25 Viem, že príde Mesiáš, ktorý sa volá Kristus, povedala žena, ten nám všetko vysvetlí. 26 Tým Mesiášom som ja, povedal jej Ježiš. 27 V tej chvíli sa vrátili učeníci a boli prekvapení, keď zastihli Ježiša v rozhovore so ženou. Ale neodvážili sa spýtať, prečo sa s ňou zhovára, ani o čom sa zhovára. 28 Žena nechala vedro pri studni, rozbehla sa do mesta a každému oznamovala: 29 Poďte so mnou. Stretla som človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som dosiaľ urobila. Nebude to azda Mesiáš? 30 Obyvatelia mesta sa ihneď pobrali za Ježišom. 31 Medzitým ho učeníci ponúkali, aby sa najedol. 32 Ale

odmietol: Nebudem jesť. Mám iný pokrm, ktorý nepoznáte. 33 Priniesol mu azda niekto nejaké jedlo? spytovali sa učeníci navzájom. 34 Ježiš im odpovedal: Mojím pokrmom je žiť podľa toho, kto ma poslal, a dokončiť jeho dielo. 35 Nazdávate sa, že žatva sa začne až o štyri mesiace, na sklonku leta? Rozhliadnite sa okolo seba! Obrovské lány obilia už dozrievajú. 36 To sú ľudské duše pripravené na žatvu. Ženci, čo budú zhromažďovať ľudské duše do večných obilníc, dostanú bohatú odmenu. 37 A tí, čo siali, sa budú radovať spolu so žencami. Lebo je pravda, že jedni sejú a druhí žnú. 38 Ja som vás poslal žať ta, kde ste nesiali. Iní pred vami sa lopotili, a vy zbierate výsledky ich práce. 39 Mnoho Samaritánov z toho mesta uverilo, že Ježiš je Mesiáš, lebo tá žena všade rozprávala: Povedal mi všetko, čo som robila. 40 Keď prišli za ním k studni, prosili ho, aby zostal v ich meste. Zdržal sa u nich dva dni. 41 Mnohí ďalší uverili v neho pre jeho slová. 42 Vraveli žene: Teraz už veríme nie preto, čo si nám povedala, ale sami sme počuli a presvedčili sme sa, že je naozaj Spasiteľ sveta. 43 Po dvoch dňoch, ktoré tam Ježiš strávil, pobral sa do Galiley. 44 A hoci je známy jeho výrok: Doma nikto nie je prorokom, 45 tentoraz ho Galilejčania prijali s otvoreným náručím, lebo boli v Jeruzaleme na veľkonočných slávnostiach a videli niektoré z jeho zázrakov.

Uzdravenie syna vysokého úradníka

46 Keď Ježiš prechádzal Galileou, znova zavítal do mestečka Kána, kde predtým premenil vodu na víno. Istý vysoký úradník z mesta Kafarnaum, ktorý mal na smrť chorého syna, 47 sa dozvedel, že sa Ježiš vrátil z Judska. Vyhľadal ho v Káne a úpenlivo ho prosil, aby šiel s ním do Kafarnauma a uzdravil jeho umierajúceho syna. 48 Mám azda vykonať ešte ďalšie zázraky, aby ste uverili vo mňa? spýtal sa Ježiš. 49 Pane, prosím ťa, poď rýchlo, kým môj syn neumrie! naliehal úradník. 50 Vráť sa domov! Tvoj syn je zdravý! odpovedal mu Ježiš. 51 A ten človek uveril Ježišovi a vrátil sa domov. Niektorí z jeho sluhov mu bežali oproti a zvestovali mu, že jeho syn sa má lepšie. 52 Spýtal sa ich, kedy sa mu stav

zlepšil. Odpovedali mu: Včera poobede okolo jednej mu zrazu klesla horúčka. 53 A tu si uvedomil, že sa to stalo presne v tej chvíli, keď mu Ježiš povedal: Tvoj syn je zdravý. A úradník i všetci v jeho dome uverili, že Ježiš je Mesiáš. 54 To bol druhý zázrak, ktorý Ježiš urobil v Galilei po svojom návrate z Judska.

5

Ježiš uzdraví ochrnutého

1 Potom sa Ježiš pobral do Jeruzalema, lebo bol práve židovský sviatok. 2 V strede mesta, neďaleko Ovčej brány, bol rybník, po židovsky zvaný Betezda, okolo ktorého bolo päť prístreší. 3 Ležali tu mnohí chorí, chromí, slepí, ochrnutí a túžobne čakali, kedy sa rozčerí hladina vody. 4 Z času na čas zostupoval totiž do rybníka anjel Pánov a rozvíril vodu. Prvý, kto vstúpil do rozvírenej vody, bol uzdravený, nech trpel čímkoľ vek. 5 Medzi postihnutými ležal človek, ktorý bol chorý už tridsaťosem rokov. 6 Keď ho Ježiš uvidel a zistil, že je už tak dlho chorý, spýtal sa ho: Chceš byť zdravý? 7 Chcem, odpovedal chorý, ale nemám nikoho, kto by mi pomohol dostať sa do rybníka, keď sa zvíri voda. Kým sa ta sám dostanem, zakaždým ma niekto predbehne. 8 Ježiš mu odpovedal: Vstaň, vezmi si rohož a vráť sa domov. 9 Chorý bol v tej chvíli uzdravený. Zvinul rohož a pobral sa preč. 10 Bola práve sobota, keď Ježiš urobil tento zázrak, preto židovskí predstavení napomínali uzdraveného: Nepatrí sa, aby si dnes odnášal svoje lôžko. Zákon to nedovoľuje. 11 Viem, odpovedal. Ale prikázal mi to človek, ktorý ma uzdravil. 12 A kto ti také čosi rozkázal? rozhorčovali sa Židia. 13 To uzdravený nevedel, lebo Ježiš zmizol v dave. 14 Po nejakom čase ho Ježiš vyhľadal v chráme a povedal mu: Teš sa, že si zdravý. Ale už nehreš, aby ťa nepostihlo niečo horšie. 15 Muž bežal za Židmi a oznámil im, že ho uzdravil Ježiš. 16 Tu dorážali Židia do Ježiša a vyčítali mu, že nezachováva sobotu. 17 Ale Ježiš im odpovedal: Môj Otec neprestajne koná dobro a ja nasledujem jeho príklad. 18 Po týchto slovách židovskí predstavení ešte väčšmi dychtili ho zabiť,

lebo nielenže narúšal zákon o sobote, ale hovoril o Bohu ako o svojom Otcovi, a tým sa robil rovným Bohu. 19 Ježiš sa bránil: Syn nemôže robiť nič sám od seba. Robí len to, čo vidí robiť Otca, a robí to takisto. 20 Lebo Otec miluje Syna a zveruje sa mu so všetkým, čo robí. A Syn vykoná ešte väčšie zázraky ako uzdravenie chorého. 21 Môže dokonca vzkriesiť z mŕtvych tých, ktorých bude chcieť, tak ako to robí Otec. 22 A Otec sám nebude súdiť nikoho, toto právo prenechal Synovi, 23 aby si všetci ctili Syna tak, ako si ctia Otca. Ale kto si nectí Syna, ktorého poslal sám Boh, ten si nectí ani Otca.

Kto bude žiť večne?

24 Veľmi dôrazne vám hovorím, že každý, kto počúva tieto moje slová a verí v Boha, ktorý ma poslal, má večný život. Nebude súdený za svoje hriechy, ale už prešiel zo smrti do života. 25 A slávnostne vyhlasujem, že príde čas, ba už je tu, keď mŕtvi počujú môj hlas -- hlas Božieho Syna -- a tí, čo ho počujú, budú žiť. 26 Otec je zdrojom života a aj Syna poveril, aby dával život. 27 A takisto iba jemu dal právo konať súd. 28 Nebuďte prekvapení, prichádza čas, keď mŕtvi počujú jeho hlas a vstanú z hrobov. 29 Tí, čo konali dobro, vstanú do večného života, ale tí, čo neprestali konať zlo, vstanú a budú odsúdení.

Svedectvá o Božom Synovi

30 Ja sám nesúdim, kým sa neporadím s Otcom. Moja vôl'a sa zhoduje s Otcovou. Preto súdim spravodlivo, lebo nehľadám svoju vôl'u, ale vôl'u toho, ktorý ma poslal. 31 Iste by nepôsobilo vierohodne, keby som sám dokazoval, že som Boží Syn. 32 Ale je tu iný, ktorý svedčí o mne, a ja viem, že jeho svedectvo je pravé. 33 Sami ste šli počúvať Jána Krstiteľa na púšť a môžem vás ubezpečiť, že všetko, čo hovoril o mne, je pravda. 34 Ja však nemusím stavať na ľudskom svedectve, pripomínam ho iba preto, aby ste vy boli zachránení. 35 Ján Krstiteľ zažiaril jasne ako meteor a vy ste sa radovali z jeho svetla. 36 Ale je tu ešte jasnejšie svedectvo ako

Jánovo, a to sú zázraky, ktoré konám. Sám Otec ma poveril ich konať a ony sú dôkazom, že ma poslal Otec. 37 A sám Otec vydal o mne svedectvo, hoci vy ste nikdy nepočuli jeho hlas, ani nevideli jeho tvár. 38 Jeho slovo vo vás nezostalo, lebo tomu, ktorého poslal, neveríte. 39 Skúmate Písmo a domnievate sa, že ak ho budete plniť, získate večný život. Ale aj Písmo svedčí o mne. 40 A jednako nechcete prísť ku mne, aby ste mali život. 41 Nečakám chválu od ľudí, 42 aj vás dobre poznám a viem, že nemilujete Boha. 43 Viem to, lebo som prišiel v mene svojho Otca, no odmietli ste ma prijať. Keby niekto prišiel vo vlastnom mene, prijali by ste ho s nadšením. 44 Nečudujem sa, že mi nemôžete uveriť, lebo vám väčšmi záleží na tom, aby ste sa páčili ľuďom ako Bohu. 45 A nedomnievajte sa, že ja budem Otcovi na vás žalovať. Vaším žalobcom bude Mojžiš, lebo dúfate, že zachovávaním jeho zákonov sa dostanete do neba. 46 No keby ste naozaj verili Mojžišovi, verili by ste aj mne, lebo on písal o mne. 47 Ale keď neveríte jemu, ako by ste mohli veriť mojim slovám?

6

Ježiš nasýti päťtisíc ľudí

1 Potom sa Ježiš preplavil na druhý breh Galilejského mora, ktoré sa nazýva aj Tiberiadské jazero. 2 Hrnuli sa za ním veľké zástupy, lebo videli, ako zázračne uzdravuje chorých. 3 Ježiš vystúpil na návršie a usadil sa na ňom aj so svojimi učeníkmi. 4 Bolo krátko pred veľkonočnými sviatkami 5 a Ježiš zo svojho vyvýšeného miesta videl, že sa k zástupu jeho učeníkov pripojuje mnoho pútnikov. Obrátil sa k Filipovi a spýtal sa ho: Kde nakúpime toľko chleba, aby sa všetci tí ľudia najedli? 6 Ježiš chcel otázkou vyskúšať Filipovu vieru. Sám už vedel, ako to vyrieši. 7 Filip mu odpovedal: Aj keby sme kúpili za plný voz chleba, sotva by sa z neho čo len kúsok ušiel každému. 8 Tu jeden z učeníkov, Šimonov brat Andrej, upozornil: 9 Je tu jeden chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve ryby. Ale čo je to pre toľkých ľudí! 10 Povedzte, aby si

všetci posadali! rozkázal Ježiš učeníkom. A tak sa všetci usadili na trávnatom úbočí svahu; len mužov tam bolo asi päťtisíc. 11 Ježiš vzal tých päť chlebov, poďakoval sa za ne Bohu, rozlámal ich a učeníci ich roznášali sediacim. Podobne urobil aj s rybami a každý dostal, koľko chcel. 12 Keď sa všetci najedli, rozkázal učeníkom: Pozbierajte všetky zvyšky, aby nič nevyšlo nazmar! 13 Nazbierali dvanásť košov zvyškov. 14 Ľudia si uvedomili, aký veľký zázrak Ježiš urobil, a vraveli: To je akiste ten prorok, na ktorého už tak dlho čakáme! 15 A chceli ho vyhlásiť za kráľa. Ale Ježiš to postrehol a vytratil sa spomedzi nich. Vystúpil ešte vyššie na vrch do samoty.

Ježiš kráča po mori

16 Keď sa zvečerilo, zišli učeníci k jazeru. 17 Tma zhustla, no Ježiš sa ešte vždy nevracal, a tak nastúpili do člna a plavili sa na druhý breh do Kafarnauma. 18 Onedlho sa strhol prudký vietor a more sa rozbúrilo. 19 Keď sa vzdialili asi päť--šesť kilometrov od brehu, zrazu zbadali Ježiša, ako kráča po mori a blíži sa k člnu. No keďže ho hneď nespoznali, veľmi sa preľakli. 20 Ježiš ich však upokojil: Nebojte sa, to som ja! 21 Chceli, aby teda nastúpil do člna, a čln čoskoro pristál pri brehu, ku ktorému sa plavili.

Ježiš je chlieb života

22 Zástup ľudí na protiľahlom brehu čakal na Ježiša až do rána. Vedel, že sa učeníci odplavili do Kafarnauma bez neho na jedinom člne, ktorý mali.
23 Na miesto, kde Ježiš nasýtil zástup, sa priplavilo na druhý deň niekoľko člnov z Tiberiady. 24 Keď ľudia zistili, že sa nedočkajú ani Ježiša, ani učeníkov, nasadli niektorí naspäť do člnov, preplavili sa do Kafarnauma, a tam Ježiša naozaj našli. 25 Spytovali sa ho: Majstre, ako si sa sem dostal? 26 Ježiš namiesto odpovede povedal: Ešte vždy nechápete pravý zmysel mojich činov. Hľadáte ma teraz preto, lebo som vás včera nasýtil, a nie preto, že veríte vo mňa. 27 Prečo sa ustavične staráte iba o

pominuteľné veci, o jedlo a pitie? Usilujte sa o duchovný pokrm, ktorým by ste sa živili pre večný život. Ponúkam vám ho, lebo ma tým poveril Boh, môj Otec. 28 A čo máme robiť, aby sme sa zapáčili Bohu? spytovali sa ho. 29 Boh od vás žiada iba jedno, odpovedal im. Verte v jeho Syna, ktorého poslal. 30 Ak máme uveriť, že si Bohom poslaný Mesiáš, musíš to dokázať zázrakmi, namietli niektorí. 31 Keď naši otcovia putovali púšťou, dostávali mannu. Lebo je napísané, že ich Mojžiš sýtil mannou -chlebom z neba. 32 Ten chlieb im nedával Mojžiš, ale môj Otec, odpovedal im Ježiš. On vám teraz ponúka pravý chlieb z neba. 33 A pravým chlebom je ten, ktorého poslal Boh z neba a dáva život svetu. 34 Pane, prosili ho l'udia, dávaj nám tento chlieb stále! 35 Ja som chlieb života. Kto príde ku mne, nebude už nikdy trpieť hladom, a kto uverí vo mňa, nebude nikdy smädný, 36 odpovedal im Ježiš a pokračoval: Počuli ste moje slová, videli ste moje činy, a predsa mi neveríte. 37 Každý, koho mi Boh dáva, prichádza ku mne a ja ho neodmietam. 38 Lebo ja som prišiel z neba, aby som robil nie to, čo sám chcem, ale aby som plnil vôľu nebeského Otca. 39 A ten si želá, aby som nestratil nikoho z tých, ktorých mi zveril, ale aby som ich v deň svojho druhého príchodu vzkriesil k večnému životu. 40 Božia vôľa je, aby každý, kto sa rozhodne pre Syna a uverí v neho, získal večný život. Ja ho vzkriesim v posledný deň. 41 Židov pobúrilo, že sa prirovnal k chlebu prichádzajúcemu z neba. 42 Ako to? Je to predsa Ježiš, Jozefov syn! Jeho rodičov veľmi dobre poznáme! A on sa opovažuje tvrdiť nám, že prichádza z neba? volali rozhorčene. 43 Ježiš im pokojne odpovedal: Prečo sa pohoršujete? 44 Nik nemôže ku mne prísť, ak ho Otec, ktorý ma poslal, nepritiahne. A všetkých, ktorých mi dal, vzkriesim v posledný deň k večnému životu. 45 Proroci predsa predpovedali, že Boh bude hovoriť ku každému človeku. Kto teda počúva Otca a dá sa ním poučiť, prichádza ku mne. 46 To však neznamená, že by niekto Otca videl. Len ten, kto prišiel od Otca, ho naozaj videl. 47 Preto vám znova opakujem: Každý, kto mi uverí, získa večný život. 48 Ja som chlieb života. 49 Vaši predkovia jedli na púšti mannu, a predsa zomreli. 50 Kto však okúsi skutočný nebeský chlieb -- a tým som ja -- nezomrie. 51

Kto sa mnou sýti, bude žiť večne. Tým chlebom je moje telo a ja ho obetujem, aby svet mohol žiť. 52 To vyvolalo medzi Židmi nový rozruch: Ako si to predstavuje, môžeme azda jesť jeho telo? 53 Ježiš im na to odpovedal: Znova dôrazne opakujem: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nezískate večný život. 54 Iba ten, kto bude jesť moje telo a piť moju krv, bude žiť naveky a ja ho vzkriesim v posledný deň. 55 Lebo moje telo je váš pravý duchovný pokrm a moja krv pravý duchovný nápoj. 56 Kto je moje telo a pije moju krv, zostáva vo mne a ja v ňom. 57 Ja mu budem zdrojom života, ktorý pramení zo živého Otca. 58 Ja som ten pravý chlieb z neba a každý, kto tento chlieb je, bude žiť naveky a neumrie, ako pomreli vaši otcovia, hoci jedli chlieb z neba. 59 Toto povedal Ježiš, keď učil v kafarnaumskej synagóge.

Petrovo vyznanie

60 Na týchto slovách sa mnohí z jeho doterajších prívržencov pohoršili a vraveli: Čo sú to za nezmysly. To sa nedá počúvať! 61 Ježiš postrehol, že sa jeho poslucháči rozhorčujú, a spýtal sa ich: To vás pohoršuje? 62 A čo poviete, keď uvidíte, že ja, Syn človeka, sa vraciam hore, odkiaľ som prišiel? 63 Iba Svätý Duch dáva život, telo samo nič neznamená. Slová, ktoré som vám hovoril, sú duch a sú život. 64 Ale niektorí z vás neveria. Ježiš vedel totiž od začiatku, kto v neho verí, a vedel aj to, kto ho neskôr zradí. 65 A potom doložil: Preto som vám povedal, že nikto nemôže ku mne prísť, ak ho Otec ku mne nepritiahne. 66 Po týchto slovách sa mnohí od Ježiša odvrátili a už ho nenasledovali. 67 Tu sa Ježiš obrátil k dvanástim najbližším učeníkom a spýtal sa ich: Aj vy ma chcete opustiť? 68 Šimon Peter odpovedal za všetkých: Pane, ku komu by sme šli? Iba tvoje slová prinášajú večný život. 69 My sme uverili, aj poznali, že si Kristus, Boží Syn. 70 Ježiš mu na to povedal: Vás dvanástich som si sám vyvolil, a predsa aj v jednom z vás je diabol. 71 Myslel tým Judáša, syna Šimona Iškariotského, jedného z jeho dvanástich učeníkov, ktorý ho neskôr naozaj zradil.

Ježiš ide na slávnosť Stánkov

1 Potom chodil Ježiš po Galilei. Nechcel sa zdržiavať v Judsku, lebo tam sa ho Židia usilovali zabiť. 2 Ale keď sa blížili každoročné židovské sviatky, slávnosť Stánkov na pamiatku putovania po púšti, 3 jeho bratia naliehali: Chod' do Judska a ukáž ľuďom, aké zázraky vieš robiť! 4 Ak chceš byť slávny, nemôžeš sa skrývať v ústraní. Ukáž svetu, čo všetko dokážeš! 5 Ani jeho bratia totiž neverili, že je Mesiáš. 6 Ježiš im odpovedal: Môj čas ešte nenastal. Vy môžete ísť kdekoľvek, 7 lebo vás ľudia nebudú nenávidieť ako mňa. Mňa nemajú radi, lebo im vyčítam zlé činy. 8 Chod'te na sviatky sami, ja nejdem. Ešte nie je vhodný čas. 9 A zostal ešte v Galilei, 10 no po odchode bratov sa pobral aj on na sviatky -ale tajne, aby sa o tom nevedelo. 11 Židovskí vodcovia ho cez sviatky hľadali a vyzvedali sa naňho. 12 Niektorí ho pokladali za dobrého človeka, iní zasa tvrdili, že zvádza ľudí a pletie im hlavu. 13 Ale nik sa neodvážil povedať o ňom svoju mienku nahlas, lebo sa bál židovských vodcov. 14 Zrazu uprostred sviatkov vstúpil Ježiš do chrámu a začal verejne kázať. 15 Židia ho počúvali a čudovali sa: Ako to, že sa tak vyzná v Písme, keď nemá na to školy? 16 Ježiš im odpovedal: Ja vám tu nepredkladám vlastné názory. Sú to slová toho, ktorý ma poslal. 17 Ak je niekto z vás naozaj ochotný plniť Božiu vôľu, ten pozná, či tieto slová pochádzajú od Boha, alebo či sú to moje vlastné myšlienky. 18 Kto prináša svetu len vlastné myšlienky, ten túži po sláve a ľudskej chvále. Ale kto chce osláviť a zvelebiť toho, kto ho poslal, je úprimný a pravdivý. 19 Mojžiš vám dal Zákon, ale nikto podľa neho nežije. Akým právom ma osočujete? Prečo ma chcete zabiť? 20 Čo si sa pomiatol na rozume? Kto ťa chce zabiť? ozývalo sa zo zástupu. 21 Uzdravil som v sobotu človeka, a to vás nahnevalo, vysvetľoval Ježiš. 22 A pritom vy takisto narúšate zákon. Mojžiš vám prikázal, aby ste svoje deti obrezávali ôsmy deň -tento príkaz pochádza nie od Mojžiša, ale už od praotcov -- a vy neváhate vykonať obriezku, ak to pripadne na sobotu. 23 Prečo vás teda tak

rozčul'uje, že som v sobotu vrátil človeku zdravie? 24 Nesúd'te povrchne, ale prenikajte k podstate!

Mienky o Ježišovi sa rozchádzajú

25 Niektorí z obyvateľov Jeruzalema sa spytovali: Je to naozaj ten, ktorého chcú zabiť? 26 Káže verejne v chráme, a nič mu nepovedia? Žeby ho azda niektorí z vodcov naozaj pokladali za Mesiáša? 27 Ale to predsa nemôže byť! O Mesiášovi vraj nikto nebude vedieť, odkiaľ prišiel, ale o Ježišovi vieme, odkiaľ prichádza. 28 Tu zvolal Ježiš v chráme, takže ho všetci mohli počuť: Áno, poznáte ma a viete, odkiaľ som. Ale toho, kto ma poslal, nepoznáte. On je pravda. 29 Ja ho poznám, lebo od neho prichádzam a on ma k vám poslal. 30 V tej chvíli sa ho židovskí vodcovia chceli zmocniť, ale nik sa neopovážil vztiahnuť naňho ruku, lebo jeho čas ešte nenastal. 31 Mnohí z poslucháčov v chráme vtedy uverili v Ježiša a hovorili: Mesiáš by určite nevykonal viac zázrakov ako on! 32 Keď sa farizejom dostalo do uší, čo ľudia rozprávajú o Ježišovi, spolu s veľkňazmi poslali chrámovú stráž, aby ho zatkla. 33 Ale Ježiš im povedal: Zostanem s vami ešte nejaký čas a potom sa vrátim k tomu, ktorý ma poslal. 34 Keď odídem, budete ma hľadať, ale nedostanete sa ta, kde budem. 35 Kam chce odísť? spytovali sa prekvapení Židia. Mieni azda odísť medzi pohanov a tých učiť? 36 A čo znamenajú jeho slová: Budete ma márne hľadať. Lebo kde ja budem, ta sa vy nedostanete?

Kto uverí vo mňa...

37 V posledný deň, keď slávnosť Stánkov vrcholila, zamiešal sa Ježiš opäť medzi zástup a hlasno zvolal: Kto je smädný, nech príde ku mne a napije sa! 38 Kto verí vo mňa, zakúsi, čo hovorí Sväté Písmo: Prúd živej vody bude vytekať z jeho vnútra. 39 Hovoril o Svätom Duchu, ktorého mali prijať tí, čo v neho uverili. Dovtedy totiž Duch ešte nebol daný, lebo Ježiš sa ešte nevrátil do svojej slávy v nebesiach. 40 Zo zástupu sa ozývali hlasy: To je akiste Prorok, Mesiášov predchodca. 41 Iní hovorili: Nie, je

to Mesiáš! Iní zasa namietali: To nie je možné. Pochádza predsa z Galiley! 42 A proroci hovoria, že Mesiáš sa narodí v Betleheme a bude potomkom kráľa Dávida. 43 A tak sa napokon pohádali. 44 Niektorí sa ho pokúšali zatknúť, ale nik sa neodhodlal naň siahnuť. 45 Chrámová stráž sa vrátila k veľkňazom a farizejom bez neho. Prečo ste ho nepriviedli? oborili sa na nich. 46 Nemohli sme. Takto hovoriť sme človeka ešte nepočuli. 47 Tak aj vy ste sa dali zviesť? 48 Uveril v neho azda niekto z kňazov alebo z nás? hnevali sa farizeji. 49 Verí mu iba ten nevzdelaný dav, ktorý sa vôbec nevyzná v Zákone. Nech padne naňho kliatba! 50 Tu jeden z farizejov -- Nikodém, ktorý pred časom tajne navštívil Ježiša -- namietol: 51 Ako môžete odsúdiť človeka, ktorého ste predtým nevypočuli? Zodpovedá to azda nášmu Zákonu? 52 Nie si náhodou aj ty Galilejčan? spýtali sa ho. Hľadaj v Písme a presvedčíš sa, že z Galiley prorok nepovstane. 53 A po týchto slovách sa rozišli domov.

8

Ježiš odpúšťa hriešnici

1 Ježiš odišiel na Olivový vrch, 2 ale hneď na svitaní sa znova vrátil do chrámu. Okolo neho sa zhromaždil zástup. Sadol si a učil ich. 3 Onedlho priviedli učitelia Zákona a farizeji ženu pristihnutú pri nevere. Postavili ju doprostred a povedali: 4 Túto ženu sme pristihli pri cudzoložstve. 5 Mojžišov zákon prikazuje také ženy ukameňovať. Čo ty na to povieš? 6 No to bola iba zámienka, aby ho mohli odsúdiť. Ale Ježiš mlčal, sklonil sa a písal prstom po zemi. 7 Keď neprestali doňho dobiedzať, vstal a povedal: Dobre, ukameňujte ju. Ale prvý nech do nej hodí kameň ten, kto nikdy nezhrešil. 8 A znova sa sklonil a písal po zemi. 9 Tu sa v nich ozvalo svedomie a pomaly sa jeden po druhom vytrácali -- najprv tí najváženejší, až zostal Ježiš so ženou sám. 10 Vtedy sa znova vystrel a spýtal sa jej: Kde sú tvoji žalobcovia? Ani jeden ťa neodsúdil? 11 Nie, pane, odpovedala. Ani ja ťa neodsudzujem. Choď, ale už nehreš! povedal jej.

Svetlo sveta

12 Potom znova prehovoril k zhromaždeným poslucháčom a povedal: Ja som svetlo sveta, kto ide za mnou, nebude blúdiť v tme, ale bude mať svetlo na ceste životom. 13 Stále sa vystatuješ a hovoríš o sebe! prerušili ho farizeji. 14 Moje svedectvo je pravdivé, aj keď hovorím sám o sebe, namietol Ježiš. Lebo ja viem, odkiaľ som prišiel a kam idem, ale vy to neviete. 15 Vy ma posudzujete nesprávne, len podľa zdania. 16 Ja takto nesúdim nikoho. Ak aj súdim, môj úsudok je správny, lebo nesúdim sám, ale so mnou aj ten, ktorý ma poslal. 17 A ak sa dvaja svedkovia zhodnú vo výpovedi, vaše zákony pokladajú také svedectvo za platné. 18 Nesvedčím teda len ja sám, ale svedčí o mne aj môj Otec, ktorý ma poslal. 19 A kdeže je tvoj Otec? spytovali sa ho. Keď nepoznáte mňa, nemôžete poznať ani môjho Otca. Keby ste poznali mňa, poznali by ste aj jeho, odpovedal im. 20 Tento rozhovor sa odohrával pri chrámových pokladniciach, kde stála stráž. Ale nikto ho nezatkol, lebo ešte nenastal jeho čas.

Len kto verí, pozná Ježiša

21 Odídem od vás, znova sa im prihovoril Ježiš. Budete ma márne hľadať, umriete v zajatí svojich hriechov. A tam, kam idem, nemôžete ísť. 22 Hádam si len nechce vziať život? vraveli si medzi sebou. Prečo by inak vravel, že nemôžeme prísť ta, kam ide? 23 Ježiš im povedal: Ja som zhora, od Boha, vy ste zo sveta, ktorý je Bohu odcudzený. 24 Ak neuveríte, zomriete vo svojej hriešnosti. 25 Tak nám povedz, kto vlastne si! naliehali. Už som vám to jasne povedal. Som ten, za koho sa od začiatku vyhlasujem, odpovedal. 26 Ale o vás by som mohol povedať mnoho, čo vás odsudzuje. No poviem vám iba to, čo mi povedal ten, ktorý ma poslal. A on je pravda sama. 27 Ale nikto v tej chvíli nepochopil, že Ježiš hovorí o Bohu. 28 Preto na vysvetlenie doložil: Keď ma pribijete na kríž, pochopíte, že všetko, čo som vám hovoril a čo som robil, nebolo odo mňa, ale že ma to naučil Otec. 29 A ten, ktorý ma poslal, je so mnou.

Neopustí ma, lebo robím to, čo sa jemu páči. 30 Po týchto slovách mnohí v neho uverili.

Kto hreší, je otrokom hriechu

31 Židom, ktorí uverili v neho, povedal: Ak budete žiť podľa mojich slov, stanete sa naozaj mojimi učeníkmi. 32 Poznáte pravdu a pravda vás oslobodí. 33 Ale veď my sme potomkovia Abraháma a nikdy sme neboli otrokmi. Prečo teda hovoríš, že budeme slobodní? namietali. 34 Ježiš im odpovedal: Jedno je isté. Každý, kto hreší, je otrokom hriechu. 35 A otrok nemá v dome nijaké právo, všetky práva má iba syn. 36 Ak vás teda Syn oslobodí, budete naozaj slobodní. 37 Viem, že ste Abrahámovi potomkovia, a predsa ma chcete zabiť, lebo moje slová nenašli miesto vo vašich srdciach. 38 Ja vám hovorím, čo som videl u svojho Otca. Ale vy konáte podľa toho, čo ste videli a počuli od vášho otca. 39 Naším otcom je Abrahám! ohradili sa Židia. Nie! povedal Ježiš, keby ste boli Abrahámovými deťmi, konali by ste ako on. 40 No vy ma chcete zabiť, lebo vám hovorím pravdu, ktorú mi zjavil Boh. Abrahám by tak nekonal. 41 To ich rozhnevalo a jedovato odsekli: My sme sa nezrodili zo smilstva. Naším pravým otcom je sám Boh. 42 Keby bol Boh vaším otcom, milovali by ste ma, lebo ja prichádzam od Boha, z jeho poverenia, nie sám od seba, namietol. 43 Prečo nechápete, čo vám hovorím? Lebo nemôžete zniesť moje slová. 44 Vaším otcom je diabol a vy robíte to, čo vám našepkáva. Jeho lži od počiatku prinášajú smrť, lebo niet v ňom ani trocha pravdy. Rozsieva okolo seba lož, lebo je otcom lži. 45 Ja hovorím pravdu, a preto mi neveríte! 46 Kto z vás ma môže usvedčiť z nejakého hriechu? Nikto. Prečo mi teda neveríte, keď hovorím pravdu? 47 Kto pochádza z Boha, ten rád prijíma Božie slovo. Vy ho odmietate, a to je dôkazom, že nepochádzate z Boha. 48 Nevraveli sme správne, že si odrodilec, človek posadnutý zlým duchom? hromžili Židia. 49 Nie, bránil sa Ježiš, nie som posadnutý zlým duchom, ale vzdávam česť svojmu Otcovi, no vy mi ju upierate. 50 Nemyslite si, že túžim po sláve a veľkosti. Mňa chce osláviť Boh. Odsúdi každého, kto mňa odmietne. 51 Ale jedno je isté: Kto prijíma

moje slovo a podľa neho žije, nezomrie naveky. 52 Židia rozhorčene volali: Teraz sme poznali, že si naozaj posadnutý démonom. Abrahám zomrel, aj proroci zomreli, a ty vravíš, že kto dá na tvoje slovo, nikdy neokúsi smrť. 53 Si azda väčší ako náš otec Abrahám, ktorý zomrel? Aj proroci pomreli. Za koho sa to vydávaš? 54 Ježiš im odpovedal: Keby som chválil sám seba, nemalo by to nijakú cenu. Ale mňa chváli môj Otec, ktorého uznávate za svojho Boha. 55 Vy ste ho nikdy nepoznali, ale ja ho poznám dobre. Keby som to poprel, bol by som rovnaký luhár ako vy. Ale ja ho poznám a zachovávam jeho slovo. 56 Váš otec Abrahám sa tešil na deň, v ktorý prídem. Už vtedy vedel, že prídem, a radoval sa z toho. 57 Nemáš ani päťdesiat rokov a tvrdíš, že si videl Abraháma? podpichovali ho Židia. 58 Áno, dávno predtým, ako sa narodil Abrahám, bol som ja, presvedčivo povedal Ježiš. 59 To rozpálilo ich hnev a chceli ho ukameňovať. Ale v rozruchu, ktorý nastal, sa Ježiš nebadane vytratil z chrámu.

9

Ježiš uzdraví slepého

1 Cestou stretol Ježiš človeka, ktorý bol od narodenia slepý. 2 Majstre, prečo sa narodil slepý? spytovali sa ho učeníci. Je to následok jeho hriechu, alebo hriechu jeho rodičov? 3 Nehľadajte vinu ani uňho, ani u rodičov, odpovedal Ježiš. Je slepý, aby sa na ňom prejavila Božia moc. 4 Úlohy, ktorými ma Boh poveril, musím splniť, kým je deň. Čoskoro nastane noc, keď nikto nebude môcť pracovať. 5 A preto, kým som na svete, prinášam svetlo svetu. 6 Potom pľuvol na zem, urobil pomocou sliny blato, potrel ním slepému oči 7 a povedal mu: Choď sa umyť do rybníka Siloe. (Siloe znamená Poslaný Bohom.) Slepý poslúchol, umyl sa, a keď sa vrátil, zistil, že vidí. 8 Jeho susedia a tí, čo ho poznali ako slepého žobráka, sa čudovali: Nie je to ten, čo tu sedával a žobral? 9 Jedni hovorili: Je to on! Iní sa zase nazdávali, že sa iba naňho ponáša. Ale uzdravený povedal: Áno, som to ja! 10 Ako to, že vidíš? Čo sa stalo?

vyzvedali sa. 11 Nejaký človek menom Ježiš mi potrel oči blatom a kázal sa mi umyť v rybníku Siloe. Poslúchol som ho a odvtedy vidím. 12 A nevieš, kde je teraz? spytovali sa ho. To neviem, odpovedal.

Vypočúvanie farizejov

13 Človeka vyliečeného zo slepoty zaviedli k farizejom. 14 To všetko sa totiž stalo v sobotu. 15 Farizeji sa ho na všetko podrobne vypytovali. Porozprával im, ako mu Ježiš potrel blatom oči, ako ho potom poslal umyť sa a ako zrazu videl. 16 Ten človek akiste nie je od Boha, keď pracuje aj v sobotu, namietali niektorí. Ale ako by mohol hriešny človek robiť také zázraky? vraveli iní. Strhla sa medzi nimi škriepka. 17 Znova sa teda obrátili na uzdraveného: A čo si o ňom myslíš ty? Určite je to Boží prorok, odpovedal im. 18 Farizeji začali pochybovať, či naozaj bol slepý. Zavolali si jeho rodičov 19 a spýtali sa ich: Je to váš syn? A je pravda, že sa narodil slepý? Ako to, že teraz vidí? 20 Rodičia odpovedali: Áno, je to náš syn a narodil sa nám slepý. To vieme určite. Ale ako sa stalo, že teraz vidí, to nevieme. 21 Ani nevieme nič o tom, kto ho uzdravil. Napokon, má už svoje roky, nech vám to povie sám. 22 Rodičia odpovedali vyhýbavo, lebo sa báli židovských predstavených. 23 Tí totiž rozhodli, že vylúčia zo židovskej obce každého, kto by uznal Ježiša za Mesiáša. 24 A tak si znovu zavolali bývalého slepca a prikázali mu: Vzdaj chválu Bohu, a nie Ježišovi, lebo vieme, že je to hriešny človek. 25 Či je dobrý alebo hriešny, to neviem, odpovedal uzdravený, ale viem, že som bol slepý a teraz vidím! 26 Ako t'a uzdravil, čo s tebou robil? spytovali sa ho znova. 27 Veď som vám to všetko už vyrozprával! ohradil sa. Čo, dobre nepočujete? Prečo to vlastne chcete znova počuť? Chcete sa azda stať jeho učeníkmi? 28 Ty si jeho učeník! zlostne sa naňho osopili. My sme učeníci Mojžišovi. 29 O Mojžišovi vieme, že sa s ním zhováral Boh, ale o tomto človeku nevieme ani len to, odkiaľ je. 30 To je naozaj čudné, že neviete nič o človeku, ktorý mi vrátil zrak! namietol uzdravený. 31 Každý predsa vie, že Boh prosby hriešnikov nepočuje, ale vypočuje toho, kto ho vzýva a plní jeho vôľu. Kto ho ctí a poslúcha, toho počuje. 32 Jakživ som nepočul, že by niekto

bol uzdravil človeka slepého od narodenia. 33 Keby toho človeka nebol poslal Boh, nemohol by to urobiť. 34 Mrzák jeden, ty sa nás opovážiš poúčať? rozkričali sa naňho a vyhnali ho.

Slepota vidiacich

35 Keď sa Ježiš dozvedel, čo sa stalo, vyhľadal uzdraveného a spýtal sa ho: Veríš v Božieho Syna? 36 Rád by som v neho veril, ale nepoznám ho, odpovedal. 37 Vidíš ho pred sebou. Práve sa s tebou zhovára, odpovedal mu Ježiš. 38 Verím, Pane! zvolal a padol pred Ježišom na kolená. 39 Prišiel som na tento svet, pokračoval Ježiš, aby som otvoril oči tým, ktorí sú duchovne slepí, a aby som ukázal tým, čo sa domnievajú, že vidia, akí sú slepí. 40 Počuli to farizeji, čo stáli okolo, a spytovali sa: To hovorí o nás, že sme slepí? 41 Ježiš im odpovedal: Keby ste boli naozaj slepí, mohol by som vám pomôcť. Ale hovoríte, že vidíte, a preto zostávate v hriechu.

10

Dobrý pastier

1 Dobre si zapamätajte, čo vám teraz poviem, nabádal Ježiš svojich poslucháčov: Kto nevchádza do ovčinca dverami, ale prelieza ohradu, je určite zlodej a zbojník. 2 Pastier vchádza k svojim ovciam cez dvere. 3 Strážnik otvára dvere iba jemu a ovce ho poznajú už po hlase. Potom volá ovce po mene a vyvedie ich na pastvisko. 4 Kráča vpredu pred nimi a ovce idú za ním, lebo poznajú jeho hlas. 5 Cudzieho človeka neposlúchnu a nejdú za ním, lebo jeho hlas nepoznajú. 6 Poslucháči nepochopili toto prirovnanie, a tak im ho vysvetlil: 7 Verte mi, ja sám som dvere. 8 Všetci, čo prišli predo mnou, sú zlodeji a zbojníci. Ale ovce ich neposlúchli. 9 Ja sám som dvere. Kto cezo mňa vojde, bude zachránený. A kto bude so mnou vchádzať a vychádzať, nebude mať nedostatok. 10 Zlodej ovce kradne a zabíja, ale ja im prinášam život plný hojnosti. 11 Ja som dobrý

pastier, ktorý za svoje ovce aj život obetuje. 12 Ten, komu ovce nepatria a pasie ich len za mzdu, keď vidí, že sa blíži vlk, utečie a nechá mu ovce napospas. 13 Nezáleží mu na tom, či vlk ovce rozoženie a roztrhá. 14 Ja som dobrý pastier, poznám svoje ovce a ony poznajú mňa. 15 Takisto aj môj Otec pozná mňa a ja poznám Otca. A ochotne obetujem aj svoj život za ovce. 16 Mám aj iné ovce, ktoré ešte patria do iného ovčinca. Aj tie musím priviesť. Počujú môj hlas a bude jedno stádo a jeden pastier. 17 Otec ma miluje, lebo dávam svoj život, aby som ho znova získal. 18 Nikto mi ho neberie, dávam ho dobrovoľne. Mám právo a moc svoj život dať a mám moc ho opäť prijať. Taký príkaz som dostal od svojho Otca. 19 Tieto slová opäť vyvolali medzi Židmi roztržku. Niektorí vraveli: 20 Je posadnutý zlým duchom, alebo sa načisto zbláznil. Prečo ho vôbec počúvate? 21 Ale iní namietali: Posadnutý takto nehovorieva. A či môže zlý duch otvoriť oči slepým?

Hovor s nami otvorene

22 Boli práve sviatky vysvätenia jeruzalemského chrámu. Bolo to v zime. 23 Ježiš sa prechádzal v chráme, v Šalamúnovej sieni. 24 Tu ho obstúpili Židia a vyzvali ho: Dokedy nás chceš napínať? Ak si Mesiáš, povedz nám to otvorene! 25 Už som vám to neraz povedal, ale vy ste to nikdy nebrali vážne, odpovedal im. Moje činy vydávajú svedectvo o tom, že som Mesiáš. Veď ich konám z Božieho poverenia. 26 Neveríte mi, lebo nepatríte do môjho stáda. 27 Moje ovce poznajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou. 28 Dávam im večný život, nikdy nezahynú a nikto ich z mojej ruky nevytrhne. 29 Dal mi ich môj Otec; a on je mocnejší ako akákoľ vek mocnosť, preto ich nik nemôže vytrhnúť z jeho ruky. 30 A ja a Otec sme jedno. 31 Tieto slová Židov tak popudili, že začali zbierať kamene a chceli ho zabiť. 32 Z Božieho poverenia som vykonal veľa dobrých činov, aby som pomohol ľuďom. Pre ktorý z nich ma chcete ukameňovať? spýtal sa Ježiš. 33 Nechceme ťa zabiť pre tvoje činy, ale preto, že sa rúhaš. Ty, obyčajný človek, sa vyhlasuješ za Boha, vysvetľovali mu Židia. 34 Ježiš sa bránil slovami Písma: Vo vašom

Zákone predsa Boh vyhlásil: Ste bohovia. 35 Ak Boh nazýva bohmi tých, ktorým adresoval svoje slová -- a Písmo musí platiť -- 36 prečo obviňujete mňa, ktorého Otec posvätil a poslal do sveta, že sa rúham, keď som povedal: Som Boží Syn. 37 Ak som nekonal Otcove skutky, neverte mi. 38 Ale ak by ste ani mne neverili, verte skutkom, ktoré konám, a presvedčte sa, že Otec je vo mne a ja v Otcovi. 39 Židia sa chceli znova Ježiša zmocniť, ale unikol im. 40 Odišiel na druhý breh Jordánu a zdržiaval sa na mieste, kde predtým Ján krstil. 41 Mnohí prichádzali za Ježišom a vraveli: Ján síce nerobil zázraky, ale všetko, čo hovoril o tomto mužovi, je pravda. 42 A mnohí tam v Ježiša uverili.

11

Najväčší zázrak

1 Ježišov priateľ Lazár ťažko ochorel. Býval so svojimi sestrami Máriou a Martou v dedine Betánia. 2 Bola to tá Mária, ktorá natrela vzácnou masťou Ježišovi nohy a svojimi vlasmi mu ich vyutierala. 3 Sestry sa báli o bratov život, a tak odkázali Ježišovi: Pane, tvoj milovaný priateľ je ťažko chorý. 4 Keď sa to Ježiš dozvedel, povedal: Nebojte sa, jeho choroba sa neskončí smrťou, prejaví sa tu Božia moc a Syn Boží bude ňou oslávený. 5 Ježiš mal veľmi rád obe sestry i Lazára, no jednako sa ešte dva dni zdržal na mieste, 6 kde ho zastihla správa o Lazárovej chorobe. 7 Až potom vyzval svojich učeníkov: Vráťme sa do Judska. 8 Jeho učeníci namietali: Majstre, ved' len nedávno t'a tam chceli Židia zabit', a ty sa ta mieniš vrátiť? 9 Či neviete, že dvanásť hodín cez deň je vidno? Kto chodí za vidna, nemusí sa báť, že sa potkne. 10 Len cesta za tmy je nebezpečná. 11 Potom dodal: Náš priateľ Lazár zaspal a ja ho idem prebudiť. 12 Ak spí, čoskoro sa uzdraví, citovali ľudovú múdrosť. 13 Nazdávali sa totiž, že hovorí o obyčajnom spánku, a nie o Lazárovej smrti. 14 Povedal im teda otvorene: Lazár zomrel. 15 A ja som rád, že som nebol pri ňom, kvôli vám, aby ste mali novú príležitosť uveriť vo mňa. Poďme k nemu! 16 Tomáš prezývaný Dvojča navrhol učeníkom: Poďme aj my, nech

zomrieme spolu s ním! 17 Keď prišli do Betánie, Lazár už štyri dni ležal v hrobe. 18 Betánia bola neďaleko Jeruzalema, necelú hodinu cesty, 19 a tak mnohí známi z mesta prišli potešiť sestry v ich žiali za bratom. 20 Keď sa Marta dozvedela, že prichádza Ježiš, bežala mu oproti, ale Mária zostala doma. 21 Marta privítala Ježiša slovami: Pane, keby si tu bol býval, môj brat by nebol zomrel. 22 Ale ja viem, že Boh ani teraz neodmietne nijakú tvoju prosbu. 23 Neboj sa, ubezpečil ju Ježiš, tvoj brat bude opäť žiť. -- 24 Viem, že ožije v posledný deň po vzkriesení, prisvedčila Marta. 25 Ja som Vzkriesenie aj Život! povedal jej Ježiš. Kto vo mňa verí, bude žiť, aj keby zomrel. 26 A kto žije a verí vo mňa, nikdy nezomrie. Veríš tomu, Marta? 27 Áno, Pane, odpovedala. Uverila som, že si Kristus, Boží Syn, na ktorého sme tak dlho čakali. 28 Po tých slovách odišla, odvolala svoju sestru nabok a pošeptala jej: Je tu Ježiš a chce sa s tebou zhovárať. 29 Mária ihneď vstala a bežala k nemu.

Ježiš vzkriesi Lazára

30 Ježiš ešte nevošiel do dediny, bol na tom istom mieste, kde sa s ním stretla Marta. 31 Keď Židia, ktorí utešovali Máriu, videli, ako náhlivo vybehla z domu, pobrali sa za ňou, lebo sa domnievali, že sa šla vyplakať na Lazárov hrob. 32 Len čo Mária došla k Ježišovi, padla pred ním na kolená a nariekala: Pane, keby si tu bol býval, môj brat mohol ešte žiť! 33 Máriin plač aj nárek Židov Ježiša rozrušili a hlboko dojali. 34 Spýtal sa ich: Kde ste ho pochovali? Poď, ukážeme ti! odpovedali. 35 Vtedy vyhŕkli slzy aj Ježišovi. 36 Pozrite, ako ho mal rád! šeptali si medzi sebou. 37 Ale iní namietali: Keď vedel uzdraviť slepého, nemohol zachrániť Lazára pred smrťou? 38 To Ježiša znova rozrušilo a vykročil k hrobu. Bola to jaskyňa privalená veľkým balvanom. 39 Odvaľte ten kameň! rozkázal Ježiš. Pane, je pochovaný štvrtý deň, akiste je už v rozklade! chcela tomu zabrániť Marta. 40 Či som ti nepovedal, že ak budeš veriť, uvidíš Božiu slávu? pripomenul jej Ježiš. 41 Vtedy odvalili kameň. Ježiš uprel oči k nebu a modlil sa: Otče, ďakujem ti, že ma počuješ. 42 Ja viem, ty ma vždy počuješ, ale povedal som to kvôli l'ud'om, ktorí stoja okolo, aby uverili, že

ty si ma sem poslal. 43 Potom zvolal mocným hlasom: Lazár, poď von! 44 A Lazár vyšiel. Ruky aj nohy mal ovinuté pohrebným rubášom a tvár mal prikrytú šatkou. Ježiš im povedal: Zložte mu to, nech môže odísť!

Jeden musí umrieť za všetkých

45 Mnohí Židia, ktorí prišli za Máriou, boli svedkami zázraku, ktorý Ježiš vykonal, a uverili v neho. 46 Ale niektorí sa ponáhľali rýchlo to oznámiť farizejom. 47 Tí ihneď zvolali poradu s veľkňazmi, aby posúdili, čo sa stalo. Čo si počneme? bezradne sa spytovali. Ten človek skutočne robí zázraky! 48 Ak proti nemu nezakročíme, uverí v neho všetok ľud, prídu Rimania, podmania si nás a zničia chrám aj celý národ! 49 No tu sa prihlásil o slovo Kaifáš, ktorý bol v tom roku veľkňazom: Načo by ste si tu lámali hlavu. Je to celkom jasné. 50 Prečo by mal zahynúť celý národ, nech radšej umrie jeden za všetkých. 51 Keď Kaifáš navrhol tento úklad proti Ježišovi, netušil, že ako veľkňaz vyriekol proroctvo, že Ježiš má byť obetovaný za svoj ľud. 52 Jeho výrok sa nevzťahoval iba na Židov, ale na Božie deti zo všetkých národov, ktoré sa spoja v jednu cirkev. 53 Od toho dňa sa židovskí vodcovia pevne rozhodli, že ho zabijú. 54 Preto sa Ježiš prestal verejne pohybovať medzi Židmi a utiahol sa aj s učeníkmi do mesta Efraim na okraji púšte. 55 Priblížila sa opäť Veľká noc. Z celej krajiny putovali do Jeruzalema l'udia, aby ešte pred hlavnými sviatkami mohli vykonať predpísané očistné obrady. 56 Túžili sa stretnúť s Ježišom a spytovali sa navzájom: Čo si myslíte? Príde či nepríde sem na sviatky? 57 Veľkňazi a farizeji totiž vydali rozkaz, že každý, kto by vedel, kde sa zdržiava, musí to oznámiť, aby ho mohli zatknúť.

12

1 Asi týždeň pred Veľkou nocou sa Ježiš vrátil do Betánie, kde žil Lazár, ktorého vzkriesil z mŕtvych. 2 Na Ježišovu počesť pripravili slávnostnú večeru. 3 Marta obsluhovala pri stole a Lazár sedel ako hosť za stolom. Mária vzala nádobu s drahým olejom vyrobeným z nardu. Natierala ním

Ježišovi nohy a utierala ich vlastnými vlasmi. Vôňa nardu naplnila celý dom. 4 Jednému z učeníkov -- Judášovi Iškariotskému, ktorý Ježiša neskôr zradil -- sa nepáčilo Máriino počínanie. 5 Vyčítal jej: Prečo si taký vzácny olej radšej nepredala? Mohlo sa zaň získať tristo strieborniakov a peniaze sa mohli rozdať chudobným. 6 Ale nepovedal to preto, že by cítil s chudobnými, ale že bol zlodej. Mal na starosti spoločnú pokladnicu a neraz si z nej pre seba niečo potiahol. 7 Ježiš mu na to povedal: Nechaj ju. Tým ma pripravila na pohreb. 8 Chudobných budete mať medzi sebou vždy, ale ja už nebudem dlho s vami. 9 Keď sa rozchýrilo, že Ježiš je v Betánii, pobrali sa za ním z Jeruzalema celé zástupy. Priťahoval ich však nielen Ježiš, chceli vidieť aj vzkrieseného Lazára. 10 Preto sa veľkňazi uzniesli, že zabijú aj Lazára, 11 lebo bol presvedčivým dôkazom Ježišovej moci. Mnohí ľudia kvôli nemu uverili v Ježiša ako Mesiáša.

Ježiš vstúpi do Jeruzalema ako kráľ

12 Na druhý deň sa po celom Jeruzaleme rozniesla správa, že do mesta prichádza Ježiš. Zhromaždil sa veľký zástup a šiel ho vítať. 13 Ľudia nalámali palmové konáre a nadšene volali: Sláva Bohu! Sláva tomu, ktorý prichádza v mene Pánovom! Nech žije izraelský kráľ! 14 Ježiš vstúpil do mesta na oslíkovi, a tak sa naplnila predpoveď dávneho izraelského proroka: 15 Neboj sa, izraelský ľud. Tvoj kráľ prichádza. Skromne sa nesie na osľati. 16 Ježišovi učeníci si vtedy túto súvislosť neuvedomili. Až potom, keď sa Ježiš vrátil do svojej slávy v nebesiach, pochopili, že sa vtedy pred ich očami splnili mnohé proroctvá. 17 V zástupe boli mnohí očití svedkovia Lazárovho vzkriesenia a rozprávali o tomto zázraku, 18 preto sa zástup čoraz väčšmi zväčšoval. 19 Farizejov sa zmocnila panika: Sme stratení. Nič nezmôžeme! Všetci sa k nemu pridávajú!

Chceli by sme vidieť Ježiša

20 V Jeruzaleme bolo aj niekoľko Grékov, ktorí prišli na veľkonočné sviatky spolu so Židmi. 21 Aj oni chceli spoznať Ježiša, preto sa obrátili

na Ježišovho učeníka Filipa, ktorý bol z Betsaidy v Galilei. Poprosili ho: Pane, chceli by sme vidieť Ježiša! 22 Filip to povedal Andrejovi a spolu to oznámili Ježišovi. 23 Ježiš im na to povedal: Nastala chvíľa, keď má byť Syn človeka oslávený. 24 Počúvajte pozorne: Ak pšeničné zrno nepadne do pôdy a nezomrie, neprinesie úžitok -- zostane samo. Ak však zomrie, prinesie mnoho úžitku. 25 Kto svoj život miluje nadovšetko, stratí ho. Ale kto mi zverí svoj život, bude zachránený pre večnosť. 26 Zveriť mi svoj život znamená dôsledne nasledovať môj príklad. To znamená ísť cestou radosti aj utrpenia. Takého služobníka si váži aj môj Otec.

Ježiš hovorí o svojej smrti

27 Teraz ma zviera úzkosť. Mám azda poprosiť: Otče, zachráň ma pred tým, čo ma čaká? Nie, veď tým by som zradil svoje poslanie. 28 Otče, osláv svoje meno! A vzápätí zaznel hlas z neba: Už som oslávil a ešte oslávim! 29 Ježiš v tej chvíli stál uprostred veľkého zástupu. Niektorí tvrdili, že zahrmelo, iní sa nazdávali, že to k nemu prehovoril anjel. 30 Hlas, ktorý ste počuli, nezaznel kvôli mne, ale kvôli vám! vysvetlil Ježiš. 31 Práve sa bude konať súd nad týmto svetom. Satan, vládca tohto sveta, bude zvrhnutý. 32 Ale keď ja budem vyvýšený, všetkých pritiahnem k sebe. 33 Týmito slovami naznačil, že má zomrieť na kríži. 34 Zástup mu odporoval: Zo Zákona sme sa predsa dozvedeli, že Mesiáš má zostať naveky. Prečo teda hovoríš, že Syn človeka musí byť vyvýšený? A kto je vlastne ten Syn človeka? 35 Ježiš im na to povedal: Ešte malú chvíľu bude svetlo medzi vami. Vážte si ho, kým svieti. Choďte za svetlom, inak sa ocitnete v tme. A bez svetla stratíte cestu. 36 Uverte tomu svetlu a dajte sa ním ožiariť, aby z vás svietilo ďalej, až tu nebude. Po týchto slovách sa Ježiš vytratil zo zástupu a skryl sa pred nimi. 37 Hoci Ježiš urobil mnoho zázrakov, ľudia mu predsa neuverili, 38 a tak sa potvrdili slová proroka Izaiáša: Pane, kto uveril našim slovám? Kto poznal Božiu moc? 39 Prorok Izaiáš ďalej ukazuje, aký dôsledok vyvodil Boh z ich nevery. 40 Zaslepil im oči a zatvrdil srdce, takže nevidia a nechápu. Neobrátia sa k Bohu, aby im pomohol. 41 Prorok tu hovorí o Mesiášovi a o jeho sláve. 42 A predsa

aj medzi poprednými ľuďmi boli mnohí, ktorí v neho uverili, ale verejne sa k nemu nepriznali, lebo sa báli o svoje postavenie. 43 Väčšmi im záležalo na ľudskej sláve ako na Božej. 44 Ježiš naliehavo hovoril k ľuďom: Kto verí vo mňa, verí vlastne v Boha, ktorý ma poslal. 45 A kto mňa vidí, vidí toho, z ktorého vôle prichádzam. 46 Prišiel som na svet ako svetlo, a kto vo mňa verí, nezostane v tme. 47 Kto počuje moje slová, ale nekoná podľa nich, toho nesúdim. Neprišiel som na svet, aby som ho súdil, ale zachránil. 48 Kto mňa odmieta a moje slová neprijíma, ten už má svojho sudcu: moje slová ho budú súdiť v posledný deň. 49 Nehovoril som vlastné myšlienky, hovorím len to, čím ma poveril Otec. 50 A jeho posolstvo prináša večný život. A tak vám hovorím len to, čo som sa dozvedel od Otca.

13

1 V predvečer sviatkov Veľkej noci Ježiš vedel, že nastal čas, aby opustil tento svet a odišiel k Otcovi. Tak veľmi miloval tých, ktorí sa k nemu priznávali, že im prejavoval lásku až do konca. 2 Pri večeri, keď už diabol vnukol Judášovi Iškariotskému, synovi Šimona, aby ho zradil, vstal Ježiš od stola, 3 a hoci si bol vedomý, že mu Otec dal neobmedzenú moc a že od Boha prišiel a k nemu sa teraz vracia, 4 odložil vrchný odev, vzal uterák a prepásal sa ním. 5 Potom nalial vodu do umývadla a začal učeníkom umývať a utierať zaprášené nohy. 6 Keď prišiel rad na Petra, ten sa začal brániť: Pane, ty mi predsa nebudeš umývať nohy! 7 Ježiš mu odpovedal: Teraz nechápeš, prečo to robím, ale raz to pochopíš. 8 Nikdy nedovolím, aby si mi umýval nohy! ďalej odporoval Peter. Ale ak ťa neumyjem, nebudeš mať so mnou podiel! odpovedal mu Ježiš. 9 Tak mi umy nielen nohy, ale aj ruky a hlavu! zvolal Peter. 10 Kto sa vykúpal, je celý čistý, odpovedal mu Ježiš. Stačí mu iba zmyť prach z nôh. Aj vy ste čistí, ale nie všetci! 11 Ježiš totiž vedel, kto ho zradí. Preto povedal: Nie všetci sú čistí. 12 Keď umyl nohy poslednému, obliekol sa, vrátil sa k stolu a spýtal sa ich: Pochopili ste, prečo som to urobil? 13 Oslovujete ma Majstre a Pane. A je to správne. Naozaj som. 14 Ak som vám teda ja, váš Majster a Pán, umyl nohy, aj vy ste povinní takto si navzájom slúžiť. 15

Dal som vám príklad. Aj vy konajte podobne. 16 Pamätajte vždy na to, že sluha nie je väčší ako pán. A vyslanec nie je dôležitejší ako ten, čo ho vyslal. 17 Ak to viete, budete šťastní, keď tak budete konať. 18 To, čo som povedal, neplatí o vás všetkých. Ja viem, ktorých som si vyvolil. Ale má sa naplniť výrok Písma: Ten, ktorý jedáva so mnou chlieb, podloží mi nohu. 19 Vravím vám to teraz, aby ste potom, keď sa to stane, uverili, že bola reč o mne. 20 A nezabudnite, že kto prijíma toho, koho pošlem, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, prijíma toho, ktorý mňa poslal.

Jeden z vás ma zradí

21 Po týchto slovách zovrela Ježiša úzkosť a smutne zopakoval: Áno, je to pravda, jeden z vás ma zradí. 22 Učeníci sa bezradne pozerali jeden na druhého a usilovali sa uhádnuť, na koho asi myslí. 23 Po Ježišovom boku, opretý o jeho hruď, sedel učeník, ktorého mal Ježiš veľmi rád. 24 Tomu dal Šimon Peter znamenie, aby sa spýtal, o kom to hovorí. 25 Naklonil sa teda bližšie k Ježišovi a spýtal sa ho: Pane, kto je to? 26 Je to ten, pre ktorého namočím kúsok chleba a podám mu ho, povedal Ježiš. Namočil chlieb a podal ho Judášovi, synovi Šimona Iškariotského. 27 A hneď v tej chvíli vstúpil doňho satan. Ponáhľaj sa, Judáš! Urob rýchlo, čo mieniš urobiť! pobádal ho Ježiš. 28 No nik za stolom nechápal, prečo mu to hovorí. 29 Keďže Judáš mal spoločnú pokladnicu, niektorí sa domnievali, že ho posiela nakúpiť potraviny na sviatky, alebo dať niečo chudobným. 30 Judáš si vzal chlieb a odišiel sám do noci.

Nové prikázanie lásky

31 Keď Judáš odišiel, povedal Ježiš: Teraz Boh ukáže, kto je Syn človeka, a tým sa zjaví aj Božia sláva. 32 Syn človeka oslávi Boha, a potom aj Boh oslávi Syna človeka. Stane sa to veľmi skoro. 33 Moji drahí, zostanem s vami už len veľmi krátko. Budete ma hľadať, ale márne. Ako som povedal Židom, takisto aj vám vravím: Tam, kam idem, nemôžete ísť so mnou. 34 No dávam vám nové prikázanie: Milujte sa navzájom, ako som vás ja

miloval. 35 Podľa úprimnej lásky pozná svet, že ste naozaj moji učeníci. 36 Šimon Peter sa ho spýtal: Pane, kam to chceš ísť? Ježiš mu odpovedal: Tentoraz nemôžeš ísť so mnou, ale prídeš za mnou neskôr. 37 Ale prečo nemôžem ísť teraz s tebou? nevzdával sa Peter. Veď som ochotný ísť s tebou aj na smrť. 38 Ísť so mnou aj na smrť? spýtal sa Ježiš. Vravím ti, že ma tri razy zaprieš ešte skôr, ako ráno zakikiríka kohút.

14

Ježiš utešuje apoštolov

1 Nech sa vaše srdce nechveje úzkosťou. Veríte v Boha, verte aj vo mňa. 2 V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby to nebolo tak, povedal by som vám to. 3 Odchádzam, aby som všetko pre vás pripravil. Keď bude všetko hotové, zase sa vrátim, vezmem vás k sebe a zostanete so mnou. 4 A cestu, kam idem, poznáte. 5 Nie, Pane, namietol Tomáš, nevieme, kam ideš, tak ako by sme mohli poznať cestu? 6 Ja som tá Cesta, Pravda i Život! povedal mu Ježiš. A nikto nemôže prísť k Otcovi inak ako cezo mňa. 7 Keby ste poznali mňa, poznali by ste aj môjho Otca. Teraz ho už poznáte, lebo ste ho videli. 8 Pane, ukáž nám Otca a budeme spokojní! poprosil Filip. 9 Tak dlho som s vami, Filip, a ešte vždy ma nepoznáš? vyčítavo povedal Ježiš. Kto videl mňa, videl Otca. Prečo teda žiadaš, aby som ti ho ukázal? 10 Neveríš, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne? Veď všetko, čo hovorím a konám, nepochádza odo mňa, ale od môjho Otca. 11 Verte mi, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne. A ak už neveríte mojim slovám, verte aspoň mojim činom. 12 Slávnostne vám vyhlasujem, že každý, kto verí vo mňa, bude konať také isté činy ako ja, ba aj väčšie, lebo ja odchádzam k Otcovi. 13 O čokoľ vek ho budete prosiť v mojom mene, dá vám, aby Otec bol oslávený v Synovi. 14 A ak budete o niečo prosiť v mojom mene, tak to urobím.

O Duchu pravdy -- Svätý Duch je zasľúbený

15 Ak ma milujete, budete žiť tak, ako som vám prikázal. 16 A ja poprosím Otca, aby namiesto mňa poslal iného zástancu, ktorý vás nikdy neopustí. 17 Bude to Boží Duch -- Duch pravdy. Svet ho nemôže prijať, lebo ho nevidí ani nepozná. Ale vy ho poznáte, lebo už teraz žije s vami a raz bude aj vo vás. 18 Nie, neopustím vás a nezanechám vás tu ako siroty. Znova prídem k vám. 19 Onedlho ma už nik na tomto svete neuvidí, ale vy ma uvidíte. A pretože ja žijem, aj vy budete žiť. 20 Potom poznáte, že som vo svojom Otcovi, že vy ste vo mne a ja som vo vás. 21 Kto tieto prikázania zachováva a žije podľa nich, ten ma miluje. A kto miluje mňa, toho bude milovať aj môj Otec. Aj ja ho budem milovať a zjavím mu seba. 22 Tu sa ho spýtal Júda, ale nie Iškariotský: Pane, prečo sa chceš zjaviť nám, a nie svetu? 23 Ježiš mu odpovedal: Lebo sa dám poznať iba tomu, kto ma miluje a podľa môjho slova žije. Ten bude aj môjho Otca milovať, obaja prídeme k nemu a budeme uňho bývať. 24 Ale kto ma nemiluje, ten sa ani nepridŕža mojich slov. A slová, ktoré vám hovorím, nepochádzajú odo mňa, ale od Boha, ktorý ma poslal. 25 Toto všetko vám vravím, kým som ešte s vami. 26 Svätý Duch, ktorého pošle Otec namiesto mňa, pripomenie vám všetko, čo som vám povedal, a on vás aj všetko naučí. 27 Po svojom odchode vám tu niečo zanechám -- pokoj v mysli aj v srdci. Taký pokoj, aký vám nemôže dať nik na svete. Preto sa nebojte ani nestrachujte! 28 Pamätajte na to, čo som vám povedal: Odchádzam, ale opäť sa vrátim. Ak ma naozaj milujete, mali by ste sa radovať, že odchádzam k Otcovi, lebo on je väčší ako ja. 29 Povedal som vám, čo sa stane, aby ste uverili, keď sa moje predpovede splnia. 30 Už nezostáva veľa času na rozhovor, lebo prichádza zlý vládca tohto sveta. Proti mne však nič nezmôže, 31 lebo sa podriaďujem Otcovej vôli. Robím to z lásky k Otcovi a na svedectvo svetu. A teraz vstaňme a odíďme odtiaľto.

15

Pravý vínny kmeň

1 Ja som pravý kmeň viniča a môj Otec je vinohradník. 2 Každý planý

výhonok odrezáva a ten, ktorý prináša hrozno, dôkladne strihá, aby prinášal ešte väčšiu úrodu. 3 Vy už patríte k tým plodným výhonkom, lebo ste prijali moje slová. 4 Zostaňte pevne so mnou spojení. Veď výhonok oddelený od kmeňa nemôže prinášať nijaké ovocie. Ani vy nemôžete, ak nezostanete vo mne. 5 Ja som vínny kmeň a vy ste výhonky. Každý, kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša mnoho ovocia. Bezo mňa nič nezmôžete. 6 Kto nežije so mnou, bude odrezaný ako suchý výhonok, hodia ho na oheň a spália. 7 Ale ak ste pevne so mnou spojení a konáte podľa mojich slov, smiete prosiť Boha o čokoľvek a dá vám to. 8 Tým, že budete prinášať hojné ovocie a žiť ako moji učeníci, najlepšie oslávite Boha. 9 Ako mňa miloval Otec, tak ja milujem vás. Milujte sa takto naďalej. 10 Ak budete zachovávať moje príkazy, budete žiť aj v mojej láske. Aj ja poslušne plním príkazy svojho Otca a žijem v jeho láske. 11 Povedal som vám to, aby vás moja radosť napĺňala a aby vašu radosť nič neskalilo. 12 Preto vám prikazujem, aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás. 13 Najväčšiu lásku k priateľom prejaví ten, kto za nich položí vlastný život. 14 A vy ste moji priatelia, ak robíte to, o čo vás žiadam. 15 Už vás nevolám sluhami, lebo sluha nevie, aké zámery má jeho pán. Stali ste sa mojimi priateľmi, lebo som sa vám zdôveril so všetkým, čo som sa dozvedel od svojho otca. 16 Ja som si vybral vás, nie vy mňa. A poveril som vás, aby ste trvale prinášali ovocie. A potom vám Otec dá všetko, o čo ho požiadate v mojom mene. 17 Preto vás znova žiadam, aby ste sa navzájom mali radi.

S čím musí kresťan rátať

18 Ak vás budú ľudia nenávidieť, pamätajte, že mňa nenávideli skôr ako vás. 19 Ľudia zo sveta by vás mali radi, keby ste sa im prispôsobili. Ale vy k nim nepatríte, lebo ja som si vás vyvolil. Preto vás nenávidia. 20 Spomeňte si na to, čo som vám hovoril: Sluha nie je väčší ako jeho pán. Ak mňa prenasledovali, budú prenasledovať aj vás. A ak moje slová počúvali, budú počúvať aj vás. 21 Ale to všetko vám budú robiť preto, lebo nevedia, že za mnou i za vami stojí Boh. 22 Keby som nebol prišiel a

neprihováral sa im, boli by bez viny. Ale teraz sa nemajú na čo vyhovoriť. 23 Tí, čo pohŕdajú mnou, pohŕdajú Bohom. 24 Keby som pred ich očami nebol vykonal toľko zázrakov, ktoré nik iný nemôže vykonať, boli by bez viny. Videli ich na vlastné oči, a predsa sa zatvrdili proti mne aj proti Otcovi. 25 Ale aj v tomto sa naplnila predpoveď Písma: Nenávideli ma bez príčiny. 26 Ale ja vám pošlem Obhajcu, ktorý bude stáť na vašej strane a bude vás utešovať. Bude to Duch pravdy, ktorý príde od Otca a bude mojím svedkom. 27 Aj vy budete mojimi svedkami, lebo ste boli so mnou od počiatku.

16

Ježiš nenechá svojich učeníkov samých

1 Toto všetko som vám povedal, aby ste nepodľahli pochybnostiam. 2 Lebo vás budú vyháňať zo synagóg, ba aj zabíjať, a pritom budú presvedčení, že slúžia Bohu. 3 To preto, že nepoznali Otca ani mňa. 4 Povedal som vám to, aby ste si spomenuli na moje slová, keď sa to všetko stane. Doteraz som o tom nehovoril, lebo som bol s vami. 5 Môj čas sa však naplnil a čoskoro odídem k tomu, ktorý ma poslal. No nik z vás sa nespytuje, kam idem. 6 Namiesto toho, aby ste sa radovali, poddávate sa smútku a starostiam. 7 Verte mi, pre vás bude lepšie, keď odídem. Lebo keby som neodišiel, neprišiel by ten, kto vám bude pomáhať a potešovať vás. Keď odídem, pošlem ho k vám. 8 A keď príde, ukáže ľuďom, v čom je ich hriech, ale ukáže aj Božiu spravodlivosť a Boží súd. 9 Hriech je v tom, že ľudia vo mňa neveria. 10 Spravodlivosť je v tom, že odchádzam k Otcovi a už ma neuvidíte. 11 A súd je v tom, že vládca tohto sveta je už odsúdený. 12 Tak veľa by som vám ešte chcel povedať, lenže teraz by ste to nezniesli. 13 Ale keď príde Svätý Duch, ktorý je pravda, odhalí vám celú pravdu. Nebude hovoriť sám od seba, ale oznámi vám to, čo počul. Ba zjaví vám aj to, čo sa má stať v budúcnosti. 14 Tým oslávi mňa, lebo všetko, čo vám zjaví, prijme odo mňa. 15 Všetko, čo má Otec, patrí aj mne. Preto som vám povedal, že vám zvestuje, čo prijme odo mňa.

Vaša radosť sa naplní

16 Onedlho už nebudem medzi vami a neuvidíte ma, ale onedlho ma zasa uvidíte. 17 Niektorí učeníci to nechápali a spytovali sa medzi sebou: 18 Co to má znamenať: Onedlho ma neuvidíte a onedlho ma zasa uvidíte? A čo to znamená: Odchádzam k Otcovi? 19 Ježiš spozoroval, že učeníci nechápu jeho slová. 20 Vysvetlím vám to, povedal. Svet sa čoskoro bude radovať z toho, čo sa stane, no vy budete plakať a nariekať. Ale váš zármutok sa čoskoro premení na radosť. 21 Vaša radosť sa bude podobať radosti ženy, ktorá zabudla na všetko utrpenie a pôrodné bolesti, lebo sa jej narodilo dieťa. 22 Teraz ste smutní, ale opäť sa stretneme a vy sa budete radovať. A túto radosť vám už nik nevezme. 23 Potom sa ma už nebudete musieť na nič spytovať. Znova vás ubezpečujem: O čokoľvek by ste prosili Otca v mojom mene, dá vám. 24 Doposial' ste ho v mojom mene o nič neprosili. Proste a dostanete. A vaša radosť bude dokonalá. 25 Doposial' som vám o všetkom hovoril obrazne. Ale teraz nastáva čas, keď to už nebude potrebné a budem vám o Otcovi hovoriť celkom otvorene. 26 Od toho dňa sa môžete so svojimi žiadosťami obracať na Otca priamo, ja ho už nebudem musieť prosiť, aby vás vypočul. 27 Lebo Otec vás miluje zato, že ste vy mňa milovali a uverili ste, že som prišiel od Boha. 28 Áno, prišiel som na svet od Otca, a teraz zasa opúšťam svet a vraciam sa k Otcovi. 29 Teraz konečne hovoríš jasne, nie v obrazoch, povedali mu učeníci. 30 Teraz sme pochopili, že vieš o všetkom a nepotrebuješ, aby sa t'a niekto na niečo spytoval. Preto naozaj veríme, že si prišiel od Boha. 31 Naozaj tomu veríte? spýtal sa ich Ježiš. 32 Uvedomte si, že nastane čas, vlastne už nastal, keď sa rozpŕchnete do svojich domovov a necháte ma samého. Ale ja nebudem sám, lebo Otec je so mnou. 33 Toto všetko som vám povedal, aby ste si uchovali v duši pokoj. Tu na svete budete mať mnoho trápenia a ťažkostí. Ale nestrácajte odvahu. Ja som zvíťazil nad svetom.

Ježiš prosí za svojich učeníkov

1 Keď Ježiš dohovoril, zahľadel sa hore a povedal: Otče, prichádza môj čas. Priznaj sa teraz ku mne, aby som mohol ukázať tvoju veľkosť. 2 Zveril si mi predsa moc nad všetkými, aby som ich uviedol do večného života. 3 Kto chce žiť večne, musí poznať teba ako jediného pravého Boha a mňa ako toho, ktorého si poslal. 4 Vykonal som všetko, čo si mi uložil, a tým som dokázal tvoju veľkosť. 5 Otče, osláv ma teraz svojou slávou, ktorú som mal u teba skôr, ako bol svet. 6 Ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta, som ukázal, kto vlastne si. Patria tebe a ty si mi ich zveril. Uverili tvojmu slovu a žijú podľa neho. 7 Teraz vedia, že všetko, čo mám, je od teba. 8 Všetko, čo si mi povedal, som im zvestoval. A oni prijali tvoje slová a poznali, že som prišiel na zem od teba, a uverili, že si ma ty poslal. 9 Teraz sa nemodlím za svet, ale za tých, ktorých si mi dal, lebo sú tvoji. 10 Veď všetko, čo mám, je tvoje, a čo je tvoje, patrí aj mne. A tak nech sa na nich zjaví moja sláva. 11 Ja teraz opúšťam tento svet a odchádzam k tebe. Ale oni tu zostávajú. Svätý Otče, staraj sa o nich a daj, aby boli jednotní, ako sme my spolu jedno. 12 Kým som bol s nimi, všetkých, ktorých si mi dal, udržiaval som v jednote. Chránil som ich, takže sa nik nestratil -- okrem Judáša. Ale aj jeho zrada musí poslúžiť tvojim plánom. 13 A teraz odchádzam k tebe. Toto všetko im ešte raz zdôrazňujem, kým som s nimi, aby ich moja radosť úplne naplnila. 14 Naučil som ich tvojim prikázaniam a svet ich nenávidel, lebo podobne ako ja nesplynuli s prúdom. 15 Neprosím, aby si ich zo sveta vzal, ale chráň ich pred mocou zla. 16 Nepatria svetu, ako ani ja mu nepatrím. 17 Daj, nech ich tvoje slovo, ktoré je pravda, očistí a posvätí. 18 Ako si ty mňa poslal do sveta, tak ja posielam ich. 19 Ja za nich posväcujem svoj život, aby oni mohli rásť v pravde a v svätosti. 20 Ale neprosím iba za nich, no aj za všetkých, ktorí budú počúvať posolstvo mojich učeníkov a uveria vo mňa. 21 Daj, nech sú všetci jedno srdce a jedna myseľ, ako aj my sme, Otče, jedno. Tak ako si ty vo mne a ja v tebe, aj oni nech sú s nami pevne spojení. Potom sa svet presvedčí, že si ma poslal. 22 Preto som im dal aj slávu, ktorú si mi daroval, aby žili v takej istej jednote ako ja s tebou. 23

Nech zostanú vo mne a ja v tebe, tak budeme dokonale jednotní. A vtedy svet pozná, že ty si ma poslal a že miluješ mojich učeníkov, ako aj mňa miluješ. 24 Otče, chcem, aby všetci, ktorých si mi dal, prišli tam, kde ja idem, a poznali ma v plnej sláve. Dal si mi ju z lásky, prv ako bol svet. 25 Spravodlivý Otče, aj keď ťa svet nepozná, ja ťa poznám, a aj oni poznali, že si ma poslal. 26 Ukázal som im teba a ešte aj ukážem, aby tvoja láska ku mne aj ich napĺňala a ja aby som žil v nich.

18

1 Po tejto modlitbe odišiel Ježiš so svojimi učeníkmi do olivovej záhrady za potok Cedron. 2 Zradca Judáš dobre poznal toto miesto, lebo Ježiš tam často so svojimi učeníkmi chodieval. 3 Teraz sem viedol chrámovú stráž aj s oddielom rímskeho vojska. Boli ťažko ozbrojení a svietili si na cestu fakl'ami a lampášmi. 4 Ježiš vedel, čo sa má stať. Šiel im oproti a spýtal sa: Koho hľadáte? 5 Ježiša z Nazareta, odpovedali mu. To som ja, odpovedal im. Judáš, jeho zradca, stál medzi vojakmi. 6 Keď Ježiš hlasno a jasne povedal: To som ja, mimovoľne cúvli a padli na zem. 7 Koho hľadáte? spýtal sa ich znovu. Ježiša Nazaretského! zopakovali. 8 Veď som vám už povedal, že som to ja, namietol Ježiš. Ak hľadáte mňa, tak týchto nechajte odísť. 9 Takto sa naplnili slová, ktoré Ježiš už predtým vyslovil vo svojej modlitbe: Nestratím ani jedného z tých, ktorých si mi zveril. 10 Tu Šimon Peter vytasil meč a odťal Malchusovi, jednému z veľkňazových sluhov, pravé ucho. 11 Ale Ježiš prikázal Petrovi: Schovaj svoj meč. Mám sa azda vyhnúť utrpeniu, ktoré mi určil Otec? 12 Vtedy sa rímski vojaci a židovská stráž vrhli na Ježiša a spútali ho. 13 Odviedli ho najprv k Annášovi. Bol to svokor Kaifáša, ktorý bol v tom roku veľkňazom. 14 Tento Kaifáš poradil židovskej rade: Je užitočnejšie, ak jeden človek umrie za celý národ.

Peter v Kaifášovom paláci

15 Peter nespustil Ježiša z dohľadu a šiel za ním aj s iným učeníkom. Ten

bol veľkňazovým známym, a tak mu dovolili vstúpiť až na dvor paláca. 16 Peter musel zostať vonku. Druhý učeník sa po chvíli vrátil a poprosil dievča, čo strážilo bránu, aby vpustilo Petra do Kaifášovho paláca. Tak sa aj Peter dostal dnu. 17 No tu sa ho dievča spýtalo: Nepatríš aj ty medzi učeníkov toho človeka? Nie, nepatrím, rázne sa ohradil. 18 Bolo chladno, preto si strážcovia a vojaci rozložili oheň a hriali sa okolo neho. Aj Peter sa zamiešal medzi nich a zohrieval sa. 19 V paláci sa medzitým začal výsluch. Veľkňaz Annáš sa vypytoval Ježiša na jeho učeníkov i na to, čo učil. 20 Moje učenie je všeobecne známe, odpovedal Ježiš. Kázal som otvorene v synagógach a v chráme a každý to mohol počuť. Potajme som nič nehovoril. 21 Prečo sa teda vypytuješ mňa? Spýtaj sa mojich poslucháčov, tí predsa vedia, čo som hovoril. 22 Ako sa to zhováraš s veľkňazom? oboril sa na Ježiša jeden zo strážcov a udrel ho. 23 Ak som povedal niečo nesprávne, tak to dokáž! bránil sa Ježiš. Ale ak som povedal pravdu, prečo ma biješ? 24 Annáš potom poslal spútaného Ježiša ku Kaifášovi. 25 Ako sa Peter zohrieval pri ohni, ktosi sa ho spýtal: Nie si aj ty jeden z jeho učeníkov? Ja? Nie som, poprel to Peter. 26 Jeden z veľkňazových sluhov, príbuzný Malchusa, ktorému Peter odťal ucho, ho obvinil: Ved' som t'a s ním videl v záhrade! 27 Peter to znova poprel a vzápätí zakikiríkal kohút.

Ježiš pred Pilátom

28 Zavčasu ráno odviedli Ježiša od Kaifáša do paláca rímskeho miestodržiteľa. Židovskí obžalobcovia nevstúpili do paláca, lebo by sa podľa židovských predpisov boli poškvrnili a nemohli by sa zúčastniť na veľkonočnej večeri. 29 Preto Pilát, rímsky miestodržiteľ, vyšiel von a spýtal sa ich: Z čoho obviňujete tohto človeka? Čo vykonal? 30 Keby nebol zločinec, neboli by sme ho k tebe doviedli! 31 Tak si ho odveďte a súďte podľa vlastných zákonov, nechcel mať s tým nič Pilát. Veď my nemáme právo nikoho popraviť! nechceli popustiť zo svojho Židia. 32 Takto sa mali naplniť Ježišove slová, ktorými predpovedal, akým spôsobom zomrie. 33 Pilát sa vrátil do paláca, dal si Ježiša predvolať a

spýtal sa ho: Ty si kráľ Židov? 34 Zaujímaš sa o to sám od seba, alebo to chcú vedieť Židia? namietol Ježiš. 35 Som ja azda Žid? nazlostil sa Pilát. Tvoj vlastný národ a tvoji veľkňazi mi ťa vydali. Čím si sa previnil? 36 Som kráľ, ale nejde mi o svetskú moc, odpovedal Ježiš. Keby moje kráľovstvo bolo pozemské, moji poddaní by ma proti Židom ubránili. Ale moje kráľovstvo je iného druhu. 37 Tak predsa si kráľ, konštatoval Pilát. Sám to pripúšťaš, povedal Ježiš. Narodil som sa preto, aby som priniesol svetu pravdu. A každý, kto miluje pravdu, ma poslúcha. 38 A čo je pravda? zvolal Pilát. Vrátil sa k Židom a vyhlásil: Ja som na ňom nenašiel nijakú vinu. 39 Ale ak ho vy pokladáte za zločinca, prepustím ho, ako je u vás na Veľkú noc zvykom. Chcete, aby som vám prepustil židovského kráľa? 40 Nie! Tohto nechceme! Prepusť Barabáša! kričali. Barabáš bol vzbúrenec.

19

Rozsudok smrti

1 Nato dal Pilát príkaz, aby Ježiša odviedli a zbičovali ho. 2 Vojaci uplietli z tŕnia korunu, nasadili mu ju na hlavu a cez plecia mu prehodili purpurový plášť. 3 Obstali ho, bili ho po tvári a posmievali sa mu: Nech žije židovský kráľ! 4 Pilát opäť vyšiel k Židom a usiloval sa ich obmäkčiť: Pozrite, vediem vám ho, aby ste sa presvedčili, že je nevinný. 5 Ježiš vyšiel von s tŕňovou korunou a v purpurovom plášti. Pilát naňho ukázal a povedal: Hľa, človek! 6 Veľkňazi a ich stráž začali kričať: Na kríž s ním! Na kríž! Ukrižujte si ho sami! Ja na ňom nijakú vinu nenachádzam, nechcel mať s tým nič Pilát. 7 Ale podľa nášho zákona musí zomrieť, lebo sa vyhlasuje za Božieho Syna! namietali Židia. 8 Keď to Pilát počul, jeho nepokoj ešte väčšmi vzrástol. 9 Odviedol Ježiša späť do súdnej siene a spýtal sa ho: Kto si ty vlastne? Ale Ježiš mlčal. 10 Tak ty sa nechceš so mnou zhovárať? rozhorčil sa Pilát. Neuvedomuješ si, že ja mám moc rozhodnúť o tvojom živote alebo smrti? 11 Nemal by si nado mnou nijakú moc, keby ti ju nebol dal Boh, odpovedal Ježiš. Preto tí, čo ma obžalovali,

majú väčšiu vinu. 12 Po tých slovách sa Pilát znova pokúšal Ježiša oslobodiť. Ale Židia tvrdo naliehali: Ak ho prepustíš, spreneveríš sa cisárovi. Kto sa vyhlasuje za kráľa, búri sa proti cisárskemu majestátu. 13 Keď to Pilát počul, dal Ježiša vyviesť na nádvorie zvané Kamenná dlažba, po hebrejsky Gabbatha, a sadol si do sudcovského kresla. 14 Chcel už prípad uzavrieť, lebo bolo okolo poludnia a večer sa začínali židovské veľkonočné sviatky. Pilát sa spýtal Židov: Tak čo s tým vaším kráľom? 15 Preč s ním! Preč s ním! spustili veľký krik. Ukrižuj ho! Mám poslať na smrť vášho kráľa? ešte raz sa spýtal Pilát. Nepotrebujeme kráľa! Máme predsa cisára! pokrytecky kričali veľkňazi. 16 Tu sa Pilát vzdal a vydal rozkaz, aby Ježiša ukrižovali.

Ukrižovanie

17 Tak sa ho konečne zmocnili a viedli von z mesta na kopec zvaný Lebka, po hebrejsky Golgota. Kríž musel niesť na vlastných pleciach. 18 Tam ho naň pribili a ukrižovali. Po oboch stranách vztýčili kríže dvoch zločincov. 19 Nad Ježišovu hlavu dal Pilát pripevniť tabuľku s nápisom: Ježiš Nazaretský, židovský kráľ. 20 Popravisko bolo blízko mesta, takže ten nápis -- napísaný po hebrejsky, po latinsky a po grécky -- čítalo mnoho ľudí. 21 Židovskí veľkňazi protestovali u Piláta: Nemal si napísať židovský kráľ, alevyhlasoval sa za židovského kráľa. 22 Ale Pilát ich odbil: Čo som napísal, to som napísal. 23 Keď vojaci ukrižovali Ježiša, podľa všeobecného zvyku roztrhli jeho plášť na štyri diely, pre každého vojaka jeden diel. Ale jeho spodný odev, utkaný vcelku, bez jediného šva, nechceli roztrhat' 24 a povedali si: Losujme, komu pripadne. Tak sa naplnila predpoveď Písma: Rozdelili si môj plášť a losovali o môj odev. Vojaci to naozaj urobili. 25 Pod krížom, na ktorom visel Ježiš, stála jeho matka, jej sestra Mária Kleofášova a Mária Magdaléna. 26 Keď Ježiš videl matku a vedľa nej učeníka, ktorého mal tak rád, povedal jej: On teraz bude tvojím synom. 27 A učeníka poprosil: Staraj sa o ňu ako o vlastnú matku! Odvtedy ju prijal do svojho domu.

Je dokonané

28 Ježiš vedel, že sa blíži koniec. Povedal: Žíznim. 29 Vojaci namočili špongiu do nádoby s kyslým vínom a na lodyhe yzopu mu ju podali k ústam. 30 Tým sa takisto vyplnila prorocká predpoveď. Ježiš si ovlažil ústa a povedal: Je dokonané. Hlava mu klesla a skonal. 31 Keďže sa blížila sobota a navyše počiatok veľkého sviatku, nemohli Židia pripustiť, aby telá zostali visieť na krížoch. Preto požiadali Piláta, aby urýchlil popravu, dal odsúdencom polámať kosti a zložiť ich z kríža. 32 Prišli teda vojaci a obom zločincom polámali nohy. 33 Ale keď pristúpili k Ježišovi, videli, že je už mŕtvy. Preto mu nelámali kosti, 34 ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok. Z rany hneď vytiekla zrazená krv a voda. 35 Toto všetko opisuje ten, ktorý to videl na vlastné oči. Jeho správa je spoľahlivá a pravdivá, môžete mu veriť. 36 Aj toto sa stalo, aby sa splnila predpoveď Písma: Ani kosť mu nebude zlomená. 37 A takisto sa splnila druhá predpoveď: Budú hľadieť na toho, ktorého prebodli.

Ježiša zložia z kríža a pochovajú do hrobu

38 Potom požiadal Jozef z Arimatey Piláta, aby mu dovolil sňať Ježišovo telo z kríža. Jozef tajne veril v Ježiša, ale zo strachu pred Židmi sa doposiaľ bál k nemu verejne priznať. Pilát mu dal súhlas, a tak šiel a zložil Ježišovo mŕtve telo. 39 Pomáhal mu pritom aj Nikodém, ktorý raz v noci navštívil Ježiša. Priniesol veľa vzácnych vonných mastí -- zmes myrhy a aloe. 40 Ježišovo telo nabalzamovali a zavinuli do ľanového plátna, ako to robievajú Židia pri pochovávaní. 41 V blízkosti popraviska bola záhrada a v nej ešte nepoužitá hrobka vytesaná do skaly. 42 Keďže bola poruke a prípravy na sviatok bolo treba ukončiť, Ježiša uložili do nej.

20

1 Prvý deň po sobote, ešte pred svitaním, šla Mária Magdaléna k hrobu a videla, že kameň, ktorým bola uzavretá hrobka, je odsunutý. 2 Bežala k

Petrovi a k učeníkovi, ktorého mal Ježiš tak rád, a oznámila mu: Nášho Pána vzali z hrobu a nevieme, kde ho uložili. 3 Obaja sa hneď ponáhľali k hrobu. 4 Druhý učeník predbehol Petra a bol pri hrobe prvý. 5 Naklonil sa dnu, videl tam ležať plátno, ale dnu nevošiel. 6 Vtom dobehol aj Peter, vstúpil do hrobky a okrem plátna našiel aj šatku, 7 ktorou mal Ježiš prikrytú hlavu. Šatka bola zložená a ležala na inom mieste. 8 Teraz vstúpil dnu aj druhý učeník, ktorý prvý pribehol k hrobu. Všetko si prehliadol a uveril, že Ježiš vstal z mŕtvych. 9 Doposiaľ totiž nerozumeli tým predpovediam v Písme, kde sa hovorí, že Ježiš vstane z mŕtvych. 10 Obaja učeníci sa vrátili späť do Jeruzalema.

Ježiš stretne Máriu Magdalénu

11 Medzitým sa Mária vrátila k hrobu a plakala. Naklonila sa do hrobky 12 a zazrela dvoch anjelov v bielom. Sedeli na tom mieste, kde predtým ležalo Ježišovo telo, jeden pri hlave, druhý pri nohách. 13 Prečo plačeš? spýtal sa jeden z nich. Odniesli môjho Pána a neviem, kam ho uložili, odpovedala. 14 Obrátila sa a za chrbtom videla kohosi stáť, ale nepoznala, že je to Ježiš. 15 Prečo plačeš? spýtal sa jej. Koho hľadáš? Mária sa domnievala, že je to záhradník, preto mu povedala: Pane, ak si ho odniesol, povedz, kde si ho položil, a ja poňho pôjdem. 16 Mária! prihovoril sa jej Ježiš. Obrátila sa a po hebrejsky zvolala: Rabbuni! To znamená Majstre! 17 Nedotýkaj sa ma! upozornil ju. Ešte som nevstúpil k môjmu Otcovi. Bež a povedz mojim bratom, že odchádzam k svojmu a vášmu Otcovi, k svojmu a vášmu Bohu. 18 Mária Magdaléna vyhľadala učeníkov a oznámila im: Videla som Pána! A porozprávala im všetko, čo jej povedal.

Ježiš sa zjaví učeníkom

19 V ten nedeľný večer sa zhromaždili všetci jeho učeníci. Dvere mali zamknuté, lebo sa báli Židov. Zrazu sa zjavil Ježiš, postavil sa doprostred miestnosti a pozdravil ich: Pokoj vám! 20 Potom im ukázal rany na rukách

a na boku. Aká to bola nesmierna radosť pre učeníkov, že znova vidia svojho Pána! 21 Ježiš im opäť povedal: Pokoj vám. Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás. 22 Potom dýchol na nich a povedal: Prijmite Svätého Ducha. 23 Komu odpustíte hriechy, tomu budú odpustené, komu ich neodpustíte, tomu odpustené nebudú. 24 Tomáš, jeden z dvanástich učeníkov, prezývaný Dvojča, nebol pri tom, keď sa toto všetko stalo. 25 Ostatní mu rozprávali: Videli sme Pána! Ale Tomáš pochybovačne odpovedal: Neuverím, kým neuvidím a neohmatám rany na jeho rukách a boku. 26 O týždeň boli učeníci znovu spolu a tentoraz bol s nimi aj Tomáš. Dvere boli zasa zamknuté, keď sa Ježiš znova zjavil medzi nimi a pozdravil ich: Pokoj vám! 27 Potom sa obrátil k Tomášovi a povedal mu: Dotkni sa prstami mojich prebodnutých rúk a môjho boku. A už nepochybuj, ale ver! 28 Môj Pán a môj Boh! vyznal pokorne Tomáš. 29 Ježiš mu na to odpovedal: Veríš, lebo si ma videl. Ale akí šťastní sú tí, ktorí nevideli, a uverili!

Účel tejto knihy

30 Ježišovi učeníci boli svedkami ešte mnohých Ježišových zázrakov, ktoré nie sú opísané v tejto knihe. 31 Ale tieto správy sú zachytené, aby ste uverili, že Ježiš je Kristus, Boží Syn, a aby ste skrze vieru v neho mali večný život.

21

Ježiš stretne učeníkov pri Tiberiadskom jazere

1 Neskôr sa Ježiš opäť zjavil učeníkom pri Tiberiadskom jazere. Stalo sa to takto: 2 Boli tam spolu Šimon Peter, Tomáš prezývaný Dvojča, Natanael z galilejskej Kány, Jakub a Ján a ešte ďalší dvaja. 3 Idem loviť, povedal Peter. Ideme s tebou! pridali sa k nemu ostatní. Nastúpili do člna, vyplávali na jazero, ale celú noc sa namáhali márne. 4 Na svitaní si všimli, že ktosi stojí na brehu, ale nevedeli, kto to je. 5 Chytili ste niečo? zvolal na

nich. Nie, odpovedali. 6 Tak hoďte siete na druhú stranu člna a iste ulovíte! poradil im. Poslúchli jeho radu a chytilo sa im do siete toľko rýb, že ju nevládali vytiahnuť. 7 Učeník, ktorého mal Ježiš tak rád, povedal Petrovi: To je Pán! Len čo to Šimon Peter počul, obliekol sa -- pri práci bol totiž vyzlečený -- a skočil do vody. 8 Ostatným učeníkom ešte chvíľu trvalo, kým s člnom a sieťou preplnenou rybami prekonali asi stometrovú vzdialenosť k brehu. 9 Keď vystúpili na breh, videli ohnisko a na ňom rybu i chlieb. 10 Prineste niekoľko rýb zo svojho úlovku, povedal im Ježiš. 11 Peter šiel a vytiahol na breh sieť plnú veľkých rýb. Narátal ich stopäťdesiattri, a predsa sa sieť neroztrhla. 12 A teraz sa poďte naraňajkovať, pozval ich Ježiš. Nikto z učeníkov sa ho neopovážil spýtať, kto je -- vedeli, že je to Pán. 13 Ježiš vstal a obslúžil ich -- rozdelil im chlieb aj ryby. 14 To sa Ježiš už tretí raz stretol po vzkriesení s učeníkmi.

Miluješ ma?

15 Keď sa najedli, rozvinul sa medzi Ježišom a Petrom tento rozhovor: Šimon, syn Jánov, miluješ ma väčšmi ako ostatní? Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád. 16 Tak pas moje jahniatka, povedal mu Ježiš. Po chvíli Ježiš zopakoval svoju otázku: Šimon, syn Jánov, naozaj ma miluješ? Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád. Tak sa staraj o moje ovce! 17 Spýtal sa ho tretí raz: Šimon, syn Jánov, máš ma rád? Peter zosmutnel, že sa tretí raz spytuje, či ho má rád, a odpovedal: Pane, ty vieš všetko, ty vieš aj to, ako ťa mám rád. Tak pas moje ovečky! odpovedal mu Ježiš. 18 Ale na jedno nezabudni: Keď si bol mladý, robil si si, čo si chcel, a chodil si, kam si chcel. Ale keď zostarneš, vystrieš ruky a iný ťa povedie ta, kde nebudeš chcieť. 19 Tým mu chcel naznačiť, akou smrťou oslávi Boha. A potom ešte dodal: Nasleduj ma! 20 Peter sa obrátil a videl, že za ním ide učeník, ktorého Ježiš tak veľmi miloval a ktorý pri poslednej večeri sedel pri Ježišovi a spýtal sa ho: Pane, ktorý z nás ťa zradí? 21 Peter sa nato spýtal Ježiša: Povedz, Pane, čo bude s ním? 22 Ježiš odpovedal: Ak chcem, aby tu zostal až do môjho príchodu, čo teba do toho? Ty ma nasleduj! 23 A tak sa medzi prvými kresťanmi roznieslo, že tento učeník nezomrie. Ale

Ježiš nič také nepovedal. Vyjadril sa takto: Ak chcem, aby tu zostal až do môjho príchodu, čo teba do toho? 24 Je to učeník, ktorý zapísal tieto udalosti, a vieme, že jeho správa je spoľahlivá. 25 Ale keby sa malo zapísať všetko, čo Ježiš vykonal, domnievam sa, že na celom svete by nebolo dosť miesta pre knihy, ktoré by sa o tom napísali.